

**JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH
BUDĚJOVICÍCH**

Ekonomická fakulta

DIPLOMOVÁ PRÁCE

2009

Bc. Renata Eibl

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

Ekonomická fakulta

Katedra ekonomiky

Studijní program: Ekonomika a management

Studijní obor: Obchodní podnikání

Diplomová práce

Komparace legislativních odlišností při zakládání obchodních
společností a živností v České republice a v Německu

2008/2009

Autor práce: Renata Eibl

Vedoucí práce: JUDr. Věra Švejdová

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma „Komparace legislativních odlišností při zakládání obchodních společností a živností v České republice a Německu“ vypracovala samostatně na základě vlastních zjištění a materiálů, které uvádím v seznamu použité literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě – v úpravě vzniklé vypuštěním vyznačených částí archivovaných **Ekonomickou** fakultou elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách.

V Českých Budějovicích dne 15. dubna 2009

.....
Eibl Renata

Poděkování

Děkuji touto cestou vedoucímu práce, paní JUDr. Věře Švejdové, za odborné vedení, ochotu a cenné rady, které mi poskytla při zpracování mé diplomové práce.

Dále bych ráda poděkovala pracovníkům živnostenských úřadů obou zemí a pracovníkům IHK Passau za ochotné poskytnutí informací a materiálů.

Obsah

1	ÚVOD	3
2	LITERÁRNÍ PŘEHLED	6
2.1	Historie a právní úprava podnikání	6
2.1.1	Historie živností a cechů v Čechách	6
2.1.2	Doba Rakouska - Uherska	7
2.1.3	Historický přehled podnikání do roku 1989	8
2.1.4	Soukromé podnikání po roce 1989	8
2.2	Historie obchodu v Německu	10
2.3	Živnost	12
2.3.1	Česká republika rozdělení živností, právní úprava	12
2.3.2	Charakteristika pojmů živnost a podnikání v ČR	12
2.3.3	Rozdělení živností v České republice	14
2.4	Německo – rozdělení živností, právní úprava	16
2.4.1	Německo – rozdělení živností	16
2.5	Právní formy podnikání	18
2.5.1	Právní formy podnikání v České republice	18
2.5.2	Veřejná obchodní společnost	19
2.5.3	Komanditní společnost	19
2.5.4	Společnost s ručením omezeným	19
2.5.5	Akciová společnost	20
2.5.6	Družstva	21
2.6	Právní formy podnikání v Německu	22
2.6.1	Drobné živnosti	23
2.6.1.1	Jednotlivec podnikatel	23
2.6.1.2	Společnost občanského práva (BGB – Gesellschaft)	23
2.6.2	Obchodní živnosti	24
2.6.2.1	Jednotlivec podnikatel (Einzelkaufmann/Einzelkauffrau)	24
2.6.2.2	Veřejná obchodní společnost (Offene Handelsgesellschaft)	24
2.6.2.3	Komanditní společnost (Kommanditegesellschaft)	25
2.6.2.4	Gesellschaft mit beschränkter Haftung und Complementär Kommanditgesellschaft (GmbH Co. KG)	25
2.6.3	Právnícké osoby	26
2.6.3.1	Společnost s ručením omezeným (Gesellschaft mit beschränkter Haftung – GmbH)	26
2.6.3.2	Akciová společnost (Aktiengesellschaft – AG)	27
3	METODIKA	28
4	PRAKTICKÁ ČÁST	29
4.1	Založení společnosti s ručením omezeným v České republice	29
4.1.1	Společenská smlouva	30
4.1.1.1	Náležitosti společenské smlouvy a zakladatelské listiny	32
4.1.2	Postup vzniku společnosti s ručením omezeným	35
4.1.2.1	Živnostenské oprávnění	35
4.1.2.2	Návrh na zápis společnosti do obchodního rejstříku	36
4.1.2.3	Zápis společnosti do obchodního rejstříku	37
4.2	Založení společnosti s ručením omezeným v SRN	39
4.2.1	Společenská smlouva	40
4.2.2	Společnost s.r.o. v založení	41

4.2.3	Přihlášení a povolení při založení GmbH	42
4.3	Současná krize.....	45
4.4	Porovnání založení společnosti s ručením omezeným v SRN a v České republice.	47
4.4.1	Doba trvání založení s.r.o.....	48
4.4.2	Cena založení společnosti s. r. o.	49
4.4.3	Výše základního kapitálu	50
4.5	Vyhodnocení předností a nedostatků v obou zemích.....	53
4.6	Vlastní návrh optimálního řešení založení s. r. o.	54
5	ZÁVĚR.....	58
6	SUMMARY.....	60
7	LITERATURA	62
8	SEZNAM TABULEK A PŘÍLOH.....	66

1 Úvod

Tématem této diplomové práce je komparace legislativních odlišností při zakládání obchodních společností a živností v České republice a ve Spolkové republice Německo. Zakládání obchodní společností i živností je v současné době velmi důležité a stále aktuální téma, a to jak u nás tak i v okolních státech. Pro porovnání jsem si vybrala německou spolkovou republiku – Bavorsko.

Při zpracování diplomové práce jsem se zaměřila na sběr informací týkajících se zakládání společností a živností jak v České republice, tak i v Německu.

Zakládání živnosti je pro mnoho lidí velmi důležitým rozhodnutím. Důvodů, proč lidé začínají podnikat, je mnoho. Podnikání určitě není snadné rozhodnutí pro každého. Každý by měl důkladně zvážit důvody, které ho vedou k zahájení vlastní podnikatelské činnosti. Mnoho z nás začíná podnikat z důvodu snahy řešit svou nezaměstnanost či finanční krizi, finančního zajištění sebe či rodiny, seberealizace – umět si dokázat, co sám dovedu. Mezi další důvody určitě také náleží zvýšení životní úrovně, chodit do práce s „chutí“, možnost dělat něco, co mě opravdu baví, být samostatný a nezávislý, touha stát se vlastním pánem, docílit zvýšení postavení ve společnosti, nechut' být někomu podřízen, být flexibilní a dále možnost uplatnit své nápady a samozřejmě také dosažení lepších výsledků, které by byly náležitě ohodnoceny.

Pro ekonomický růst a sociální stabilitu státu jsou malé a střední podniky velmi důležité. Snižují nezaměstnanost v mnoha regionech, tak jako přispívají k rozvoji těchto regionů. V současnosti je malé a střední podnikání podporováno prostřednictvím mnoha státních programů na podporu jejich rozvoje.

Tento sektor je Evropskou unií považován jako páteř evropské ekonomiky a hybná síla inovací, zaměstnanosti a sociální integrace. Evropská unie má velký zájem o podporu malého a středního podnikání. Spolu s vládami států se zaměřuje na utváření výhodných ekonomických a legislativních podmínek vedoucích k jejich rozvoji a odstraňování negativ.

Důležité pro každého úspěšného podnikatele je znalost právních předpisů souvisejících s jejich podnikáním. Nutná je i orientace v právech a povinnostech obchodních partnerů.

Mnoho podnikatelů zkouší své „štěstí“ v zahraničí či provozuje svou podnikatelskou činnost se zahraničními partnery a právě v těchto případech je znalost i cizích právních předpisů nevyhnutelná.

Hlavním cílem této diplomové práce bude posouzení zakládání živností a podnikání a to z hlavně z teoretického hlediska. Zodpovězení otázky, zda je jednodušší a méně náročnější zahájení podnikání prostřednictvím zvolené právní formy u nás či v SRN, bude hlavním cílem této práce a to včetně návrhů na zlepšení, které by celý proces založení zvolené právní formy podnikání urychlily. Vzhledem k tomu, že není v rozsahových možnostech této diplomové práce porovnat všechny druhy živností a všechny druhy obchodních společností včetně jejich způsobu založení budu ve své práci porovnávat především založení zvolené obchodní společnosti a to společnosti s ručením omezeným.

V této diplomové práci se budu dále zabývat dvěma hypotézami a to:

- 1) Proces založení živnosti nebo obchodní společnosti je v České republice velice časově náročný na rozdíl od ostatních států v EU – zaměření na společnost s ručením omezeným.
  - a. Tato hypotéza bude potvrzena nebo vyvrácena na základě srovnání založení zvolené živnosti případně obchodní společnosti v České republice a zvoleným státem, případně státy v EU

- 2) Finanční náklady na založení zvoleného způsobu podnikání (společnosti s ručením omezeným) jsou v České republice mnohem vyšší než v ostatních částech EU.
  - a. Tato hypotéza bude v práci potvrzena nebo vyvrácena na základě srovnání nejen finanční náročnosti samotného založení zvoleného způsobu podnikání nicméně i například výší základního jmění.

První část bude zaměřena na stručný popis historie podnikání a živností. Dále pak vymezení pojmů podnikání a živností i s jejich rozdělením. Druhá část bude popisovat jednotlivé druhy živností, a to nejdříve v České republice a následně jednotlivé druhy živností v SRN. Další část charakterizuje právní formy podnikání a to v obou státech. Ve třetí části se budu zabývat zakládáním společnosti s ručením omezeným v České republice a následně v SRN.

V závěrečné části bude popsáno zhodnocení rozdílnosti a nákladovosti zakládání společností v obou výše jmenovaných státech se zaměřením na společnost s ručením omezeným. Na základě těchto srovnání zde následně navrhnou zlepšující opatření, která by mohla pomoci k jednoduššímu a finančně nenáročnému zakládání společností a tím celý tento proces zjednodušit za účelem větší motivace pro potenciální nové podnikatele.

2 Literární přehled

2.1 Historie a právní úprava podnikání

2.1.1 Historie živností a cechů v Čechách

Již od pravěku se objevovaly určité prvky soukromého podnikání. S postupem času členové prvotně pospolitě společnosti nacházeli potřebu výměny věcí životní potřeby - směna jedné věci za druhou. Každý člověk si tak přestal vytvářet všechny složky svých potřeb, a tím došlo k rozdělení tvorby a vývoj směřoval k utváření touhy vyrábět a „prodávat“-dnes bychom to mohli nazvat počátky „podnikání“. Jednalo se však o činnost bez řádu a pravidel.

Základy pravidel v obchodu a živnostech nám přináší starověk. Již v Mezopotámii vznikaly zákoníky zahrnující i obchod. Zaměřovaly se však spíše na postihy nečestného obchodování – represí. Snahu dát obchodu a živnostem řád nacházíme v antickém Řecku, především v Athénách. Toto město dalo vzniknout základům pravidel snad pro všechny tehdejší profese. Starověké Athény by se daly nazvat i kolébkou snahy určit jakost výrobku a snahy přimět živnostníky tento standard dodržovat. Římská říše tato pravidla o „podnikání“ převzala a dále je rozvíjela. V období starověku však nemůžeme hovořit o společnostech, ale pouze o samostatných živnostech s jistými pravidly, která se víceméně dařilo dodržovat jen ve městech.

Středověk přináší vznik podnikání v širším slova smyslu. Ve 13. století s rozvojem řemesel vznikly první cechy. Ty vznikaly ve středověkých městech hlavně během 13. – 15. století, v menších městech ještě i v 16. a 17. století (1). Cechy sdružovaly řemeslníky a živnostníky stejného nebo podobného oboru. V čele cechu stál cechmistr, který spravoval majetek. Cechy měly dané cechovní řády, které byli povinné pro každého, kdo chtěl provozovat řemeslo v dané oblasti. Živnost si směl otevřít pouze člen cechu, a to bylo charakteristické pro monopolizace cechů. Cech rozhodoval, kdo bude v dané oblasti podnikat, kolik bude mít tovaryšů, ale i podmínky prodeje. Zaručovali se, za stejnou konkurenceschopnost, ovšem bohužel ne vždy byly dané podmínky dodrženy.

V polovině 18. století dochází k úpadku cechů a to hlavně z důvodu bránění vytváření konkurenčního prostředí a technologickému rozvoji (1). V této době se rozvíjí manufaktury a

dochází k omezování cechů, které nebyly schopné zajistit zvýšení produkce a ceny pevně stanovené cechovními předpisy.

Mezníkem ve vývoji živností je generální řád cechovní Karla VI. (1725) povolující provozovat řemeslo i bez povinného členství v cechu. O šest let později tedy v roce 1731 byl vydán generální cechovní patent a v roce 1739 na něj navazující generální cechovní artikuly, kde bylo stanoveno, že zakládání nových cechů je vázáno na povolení státu. Cech dále nesměl omezovat počet tovaryšů a mistrů jako dříve. Vše bylo kontrolováno cechovním inspektorem.

2.1.2 Doba Rakouska - Uherska

Rok 1848, kdy byla prohlášena nová ústava a zrušeno poddanství, znamenal velké změny v převratu ve veřejné správě.

Provozování živností bylo v Rakousku jednotně uzákoněno až v roce 1859, kdy byl zákonem číslo 227/1859 ze dne 20.12. 1859 schválen živnostenský řád. Tento řád se stal určitým základem pro dalších sto let. Rozlišoval výrobní, obchodní živnosti a služby osobní. Dále koncesované, řemeslné a svobodné živnosti. O pár let později – v roce 1883 byla provedena novela tohoto řádu, kde došlo k rozšíření a prohloubení daných nařízení. Zároveň byla povinná účast všech živnostníků (s výjimkou továrníků) stát se členy nucených čili závazných živnostenských společenstev (2).

K provozování živnosti bylo nutné splnit všeobecné podmínky. Zvláštní podmínky bylo nutné splnit k provozování živností koncesovaných a řemeslných. Zákon č. 117 ř. z. také z roku 1883 mj. byl zaveden institut živnostenských inspektorů, jejichž povinností bylo dohlížet nad dodržováním živnostenských předpisů v praxi.

Ministerstvo obchodu a národního hospodářství, jehož podoba je známa již od roku 1861, přijímalo v záležitostech obchodu a živnostenských okresních hejtmanství oznámení o samostatném provozování svobodných živností. Mimo jiné také udělovala koncese při živnostech koncesovaných, schvalovala živnostenské provozovny a povolovala týdenní trh (2). Náležela jim mimo jiné trestní pravomoc při překročení živnostenského řádu a dokonce i právo odejmout živnostenské oprávnění.

2.1.3 Historický přehled podnikání do roku 1989

Po vzniku samostatného Československa došlo k rozkvětu podnikání. Jak již bylo uvedeno výše, živnostenský řád platil i nadále na našem území. Byl několikrát novelizován a podmínky k provozování živnosti byly velmi přísně ovšem přesně upraveny. Československo patřilo až do roku 1930 mezi prvních 15 průmyslově nejvyspělejších zemí světa.

V době okupace v roce 1938 dochází k podstatnému omezení podnikatelské svobody. Mimo jiné se výroba zaměřuje na zbrojní a chemický průmysl. V roce 1948 dochází k likvidaci soukromého vlastnictví, kdy byla vydána Ústava prosazující „společné vlastnictví“. Došlo k znárodnování soukromých podniků a začala vznikat družstva a státní podniky. Již v padesátých letech dochází k zániku všech živností. Ovšem konečné formální zrušení živnostenského řádu bylo v roce 1965 zákonem č. 65/1965 Sb., zákoník práce.

Snaha o zlepšení byla patrná v šedesátých letech v souvislosti s dobou částečné demokratizace socialistické společnosti a hned o pár let později bylo striktně zamítnuto uvolnění poměrů. Nařízení vlády č. 154/1982 Sb. o poskytování služeb občany na základě povolení národního výrobu, mělo pomoci s problémy souvisejícími ze zrušení soukromého podnikání. To ovšem nevedlo k žádnému velkému rozvoji soukromého podnikání a ani další nařízení vlády z roku 1988, č. 1/1988 Sb. o prodeji zboží a poskytování jiných služeb, problémy týkající se soukromého podnikání nevyřešila.

Živnostenské podnikání se začalo rozvíjet až po roce 1989, kdy došlo k znovuoobnovení soukromého podnikání.

2.1.4 Soukromé podnikání po roce 1989

Po roce 1989 nastaly velké změny a to jak ekonomické, tak i politické. Došlo k obnově tržního hospodářství a přechodu z centrálního plánování a společného vlastnictví na rozvoj podnikání soukromého.

Velkou změnu přinesl zákon č. 105/1990 Sb. o soukromém podnikání občanů a zákon č. 103/1990 Sb. měnící a doplňující hospodářský zákoník. Ten umožňoval společné podnikání

fyzických osob formou obchodních společností. Díky těmto zákonům byly částečně odstraněny rozdíly mezi fyzickými a právníckými osobami.

V roce 1991 byl přijat zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), který navázal na živnostenský řád z roku 1859, jelikož nebylo v podstatě na co navázat. Tento zákon spolu se zákonem č. 570/1991 vstoupily v platnost ke dni 1.ledna 1992. Živnostenský zákon jako veřejnoprávní norma se zabývá vztahy mezi podnikateli a státem. Tento zákon upravuje podmínky živnostenského podnikání a kontrolu nad jejich dodržování (3).

Oba tyto zákony prošly řadou novelizací, a to hlavně živnostenský zákon. Většinou se jednalo o menší změny. Zákon o živnostenských úřadech pocítil změny hlavně zrušením některých zákonů z důvodu zrušení okresních úřadů, zjednodušení výkonu státní správy a snížení administrativní náročnosti.

Živnostenský zákon prošel větším počtem změn. Do roku 2005 to bylo celkem 75 novelizací. První významná novela byla zákon č. 286/1995 Sb., který nabyl účinnost k 1. lednu 1996. Tento zákon je také nazýván jako „velká novela živnostenského zákona“, protože se dotkl téměř všech otázek obsažených v živnostenském zákoně.

Další významnou novelou je zákon č. 356/1999 Sb., kterým se mění zákon 455/1991 Sb. Cílem této novely bylo zpřísnění stávajících podmínek živnostenského podnikání. Odstranění dosavadních mezer a nepřesností stávající právní úpravy.

Česká republika vstoupila v roce 2004 do Evropské unie. Jednou z podmínek vstupu byla také harmonizace české právní úpravy živnostenského podnikání s legislativou Evropské unie. Proto by přijat zákon č. 167/2004 Sb., tzv. Euronovela. Hlavními principy této novely je vytvoření podmínek k zajištění svobody usazování občanů z členských zemí Evropské unie, harmonizace požadavků na odbornou způsobilost, zjednodušení prokazování plnění všeobecných podmínek pro provozování živností u příslušných členských zemí EU a vytvoření stejných podmínek usazování a poskytování služeb pro fyzické a právnícké osoby z členských států EU, dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor a Švýcarské konfederace (4). Je také důležité připomenout novelu živnostenského zákona 214/2006 Sb., který usnadnil postup při registraci podnikatele.

2.2 Historie obchodu v Německu

Počátky historie obchodu jsou velmi podobné jako v České republice. V Německu se objevily cechy již na počátku 12. století. První prokazatelný cech byl Weber v Mainzu. Cechy, jako společenství řemeslníků hájily svá práva a společné zájmy. Německé slovo cech – „Zunft“ vzniklo ze starohornoněmeckého slova „zu ziemen“ – volným překladem – patřit se. Cechy sdružovaly řemeslníky a obchodníky stejných či podobných oborů a novou živnost směl otevřít pouze člen cechu.

Teprve od roku 1810 byla díky řadě sociálních a politických reforem v Prusku, jejími hlavními iniciátory byli Karl Freiherr vom Stein a Karl August Fürst von Hardenberg, zavedena svoboda obchodu. Až do počátku 19. století, byly různé nově začínající živnosti podle příslušného cechu regulovány a mzdy, ceny a především přístup na trh byly velmi kontrolovány. Avšak i přes to obecná svoboda podnikání zapříčinila mnohé nepokoje. Někteří řemeslníci měli strach z konkurence, ze ztráty svého majetku a tak nastalo období protestů.

Přes protest mnoha řemeslníků byl vydán v platnost dne 21. června 1869 nový obchodní zákoník, který se také vztahoval na severní Německo. V roce 1871, kdy došlo ke vzniku německé říše, se rozšířil zákoník i tam. V této době došlo k největšímu rozkvětu podnikání.

Teprve na začátku 20. století se podařilo nově založenému Handwerkskammern převzít politický vliv. Prostřednictvím svého vlivu v roce 1908 byly zavedeny certifikáty, které stanovovaly např., že pouze mistr s mistrovskými zkouškami může vyškolovat učně.

V roce 1935, v období národního socialismu, byla zavedena tzv. Grand kvalifikace, která zavedla, že pouze mistr může provozovat podnik. Volné podnikání a úplná svoboda obchodu byly de facto zavrženy.

Po druhé světové válce v americkém okupačním pásmu dle US-modelu byl zaveden skoro neomezený volný obchod. Dříve povinné členství v komorách bylo nyní dobrovolné. A to až tak, že stačilo v lednu 1949 poslat pouze pohlednici k přihlášení živnosti a ke splnění mistrovských podmínek. V důsledku toho nastal opět ohromný rozkvět podnikání a zakládání živností. V Mnichově, v prvním roce svobody bylo registrováno tolik nových živností jako předtím počet všech stávajících.

V roce 1953 byla opět tato svoboda omezena a to založením řemeslnických předpisů. U více jak 94 druhů živností byla opět zavedena povinnost mistrovských zkoušek. Také u živností – jako lékař, lékárník, právník a jiné byly od té doby zavedeny podobné předpisy. Pro většinu z nich byla povinnost k provozování živnosti studium na universitě.

V zakládajících letech sociálně tržního hospodářství byly zavedeny předpisní poplatky např. pro architekty, inženýry, účetní, právníci atd., které se však staly překážkou pro svobodu cenové konkurence. Přísnější podmínky pro povolení k otevření živnosti způsobily snížení počtu konkurence, avšak garantovaly zaručené vysoké příjmy pro již stávající živnosti. Bývalý komisař EU Mario Monti popsal tuto praxi nejen jako proti konkurenční, ale také jako protizákoné dohody o cenách.

Tato omezení způsobila velký zásah do práva na osobní svobodu a zkušeným tovaryšům zatarasila cestu k nezávislosti. Tím bylo zabráněno vzniku nových pracovních míst. V roce 2003 se spolkový ministr hospodářství Wolfgang Clement se snažil o nové změny při zakládání společností. Jeho cílem bylo, zavedení mistrovských zkoušek pouze pro nebezpečná povolání či živnosti ohrožující zdraví občanů atd. Bohužel tento návrh byl zamítnut, protože spolková rada s tím nesouhlasila. Po dlouhých rozhovorech a debatách došlo přeci jenom k určitým změnám. Pro velmi vzácné živnosti a živnosti, přinášející velmi nízké příjmy zanikla povinnost mistrovských zkoušek k provozování živnosti. U většiny živností ovšem tato podmínka ještě do dnešní doby zůstala.

Po druhé světové válce se etablovali, díky rozdělení do jednotlivých zón okupace, dva různé ekonomické systémy. Tři západní okupační zóny byli velmi silně ovlivněny americkým hospodářským systémem. Naproti tomu byl v bývalém sovětském okupačním pásmu prosazován systém plánovaného hospodářství. Vznik soukromých podniků na území bývalé Německé demokratické republiky bylo možné pouze v případě, pokud nebyl překročen určitý počet zaměstnanců. Stávající závody byly okamžitě znárodněny, když společnost přesáhla hranici povoleného počtu zaměstnanců. A to samé platilo i pro společnosti nově založené.

3. října 1990 došlo ke spojení západního a východního Německa. Od této chvíle platily pouze zákony z bývalého západního Německa. V bývalém východním Německu tedy bylo opět povoleno zakládání živností a společností.

2.3 Živnost

2.3.1 Česká republika rozdělení živností, právní úprava

Podmínky živnostenského podnikání v České republice upravuje Živnostenský zákon č. 455/1991 Sb., který má skoro stopadesátiletou tradici. Tento zákon je rozdělen do šesti částí:

- 1. část – Všeobecná ustanovení,
- 2. část – Druhy živností,
- 3. část – Rozsah živnostenského oprávnění,
- 4. část – Vznik, změna a zánik živnostenského oprávnění, živnostenský rejstřík,
- 5. část – Živnostenská kontrola a správní delikty,
- 6. část – Společná, přechodná a závěrečná ustanovení.

2.3.2 Charakteristika pojmů živnost a podnikání v ČR

Pojem podnikání definovaný obecně nalezneme v obchodním zákoníku, § 2 odst. 1. (zákon č. 513/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů a doplňků). Tento zákon definuje pojem podnikání všeobecně, tedy pro celou sféru podnikání.

Podnikáním se rozumí soustavná činnost prováděná samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku (5). Podnikatelem se podle odst. 2 stejného ustanovení rozumí osoba (fyzická i právnická), zapsaná v obchodním rejstříku, podnikající na základě živnostenského oprávnění, osoba podnikající na základě jiného než živnostenského oprávnění podle zvláštních předpisů, či osoba provozující zemědělskou výrobu a je zapsána do evidence podle zvláštního předpisu (5).

Samostatná činnost znamená pokud právnická či fyzická osoba samostatně rozhoduje o tom, jaké statky nebo služby bude na trhu poskytovat, jakým způsobem a kde bude své produkty vytvářet, s kým bude spolupracovat, jakým způsobem bude provoz financován, jaká bude právní forma podnikání, jakým způsobem se budou tvořit ceny a dále jakého zisku se má dosahovat (6).

Pojem živnost vymezuje živnostenský zákon, § 2 (zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání). Tento zákon definuje pojem živnost v celku stejně jako obchodní zákon, ale s omezením pouze na předmět úpravy živnostenského zákona.

Podle tohoto zákona je pojem živnost soustavnou činností provozovanou samostatně, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku a za podmínek stanovených tímto zákonem (5). Přičemž soustavnou činností se rozumí provozování činnosti dlouhodobě či sezónně. Pod tímto pojmem je možné si také přestavit provozování činnosti při určitých příležitostech a to jak opakovatelných tak i nepravidelných.

Znamená to, že musí být splněny všechny podmínky najednou, jelikož pokud by nebyla splněna třeba i jen jedna podmínka, nejednalo by se o živnostenské podnikání. Charakteristické znaky živnosti jsou obsaženy v §§ 6 a 7 živnostenského zákona. Hlavními všeobecnými podmínkami jsou:

- dosažení věku 18 let,
- způsobilost k právním úkonům
- bezúhonnost (7).

Dříve bylo jednou ze součástí všeobecným podmínkou prokazování bezdlužnosti vůči Finančnímu úřadu. Tedy vyrovnání všech daňových nedoplatků. Novelou živnostenského zákona došlo k jejímu zrušení. Znamená to, že potvrzení (prohlášení) o bezdlužnosti tak při ohlášení živnosti není vyžadováno. Také odpovědný zástupce nemusí splňovat podmínku bezdlužnosti. Podle mého názoru by ovšem prokazování bezdlužnosti mělo zůstat vzhledem k tomu, že by jistě neměl společnost zakládat člověk, který dluží například na daních atd.

Živnost mohou provozovat fyzické i právnické osoby, splní-li podmínky stanovené tímto zákonem („dále jen podnikatel“), státní povolení k provozování živnosti („dále jen koncese“) se vyžaduje jen v případech vymezujících tímto zákonem (7).

Živnostenský zákon definuje pozitivní i negativní živnosti. Tedy jak osoby oprávněné k provozování živnosti tak i živnosti, které jsou vyloučené. Živností nemohou být např. činnosti, které podle zvláštních zákonů může provozovat pouze stát či určená právnická

osoba. Další skupinou jsou kolektivní správa autorských práv a práv souvisejících s právem autorským podle zvláštního právního předpisu.

Následující živností není v rozsahu zvláštních zákonů činnost fyzických osob – činnosti spojené se zdravím lidí a další (lékaři, stomatologové, veterináři, advokáti a další). Také činnosti bank a pojišťoven nespádají do působnosti živnostenského zákona, jako i výroba elektřiny a plynu a prodej nezpracovaných rostlinných a živočišných výrobků z vlastní drobné pěstitelské a chovatelské činnosti fyzickými osobami. Je nutné také připomenout, že k živnosti nepatří ani pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor (7).

2.3.3 Rozdělení živností v České republice

Živnostenský zákon rozlišuje dva základní druhy živností. Jednou z nich jsou živnosti ohlašovací, které při splnění stanovených podmínek smějí být provozovány na základě ohlášení a druhou jsou živnosti koncesované, které smějí být provozovány na základě koncese (7). Toto rozdělení je uvedeno v § 9 živnostenského zákona.

Rozdíl mezi živností ohlašovací a koncesovanou spočívá v tom, že pro začátek provozování koncesované živnosti musí nejdříve být udělena koncese, která nabyla právní moci. Ohlašovací živnost je možné provozovat po splnění stanovených podmínek, aniž by byl vydán živnostenský list v momentě vzniku živnosti. Živnosti ohlašovací se dále dělí na živnosti řemeslné, vázané a volné.

Živnosti řemeslné jsou jednotlivě popsány v příloze č. 1 živnostenského zákona. Jde o přehled řemesel, které spolu nijak nesouvisejí a to jak z podobností a základními znaky podnikání, tak i s náročností jimi související. Tento seznam poskytuje údaje o typických řemeslech jako jsou např. řeznictví a uzenářství, truhlářství, hostinská činnosti či kosmetické služby. Toto rozdělení je určeno pouze pro potřeby živnostenského zákona. Řemesla, která nejsou v tomto seznamu uvedena, patří proto do živnosti volné. Předpokladem pro splnění podmínek odborné způsobilosti u živnosti řemeslné je vyučení v oboru, ukončení středoškolského vzdělání nebo vysokoškolského vzdělání, uznání odborné kvalifikace či vykonávání šestileté praxe v oboru.

Živnosti vázané jsou uvedeny v příloze č. 2 živnostenského zákona. Jedná se o živnosti, kdy odborná způsobilost je stanovena pro každou živnost samostatně (8). Odborná způsobilost u živností vázaných je taktéž stanovena v příloze č. 2 nebo je upravena zvláštními právními předpisy (7). Provozování těchto živností je vázáno na získání průkazu způsobilosti jako jsou např. různá oprávnění, akreditace, autorizace a další. § 24 živnostenského zákona upravuje odbornou způsobilost a její prokazatelnost dokladem o uznání odborné kvalifikace vydaným uznávacím orgánem podle zákona o uznávání odborné kvalifikace. Mezi tyto živnosti patří např. oční optika, výroba a zpracování paliv a maziv, průvodcovská činnost horská aj.

Živnosti volné představují živnosti, kdy odborná či jiná způsobilost není přesně stanovena. Podnikatel v tomto případě nepotřebuje žádnou odbornou způsobilost jako u předešlých živností. Teoreticky můžeme říci, že provozovat tuto živnost mohou i osoby s nedokončeným základním vzděláním, mající ovšem dobrý a kvalitní podnikatelský plán.

K získání živnostenského oprávnění pro živnost volnou musí být splněny všeobecné podmínky, nacházející se v § 6 odst. 1 živnostenského zákona. Seznam živností, které náleží k živnostem volným je uveden v příloze č. 4 živnostenského zákona. Celkem se jedná o 80 činností. Předmětem podnikání jsou výroba, obchod a služby které nejsou uvedené v přílohách č. 1 a č. 3 živnostenského zákona (7). Jsou to např. ubytovací služby, výroba strojů a zařízení, fotografické služby a další.

Před novelou z 1.7. 2008 obsahoval živnostenský zákon 125 druhů volných živností. Pro každou živnost bylo nutné si vystavit nový živnostenský list v ceně 1000,- Kč. Nyní můžeme říci, že se u nás nachází universální volná živnost a to od 1. 7. 2008. Nyní se nachází pouze 80 oborů činností. Osoba, usilující o živnost nahlásí na živnostenském úřadě, které z volných živností bude v rámci svého podnikání vykonávat. To vše v rámci jednoho poplatku 1000,- Kč (9).

Živnosti koncesované se nacházejí v příloze č. 3 živnostenského zákona. Koncesované živnosti je možné vykonávat jen na základě získání státního povolení tzv. koncese, k jejíž žádosti se vyjadřují příslušné orgány státní správy – zpravidla ministerstva. Tyto živnosti jsou osvědčeny výpisem ze živnostenského rejstříku (6). Pro její získání je nezbytné dostačující vzdělání uchazeče či absolvování speciálních kurzů apod. (8). Mezi tyto živnosti patří např. výzkum, vývoj, výroba a prodej výbušnin, výroba tepelné energie apod.

2.4 Německo – rozdělení živností, právní úprava

Rozdělení živností v SRN se nachází v živnostenském zákoníku – die Handwerksordnung. Poslední úprava tohoto zákoníku vstoupila v platnost k 1. říjnu 2007. Živnostenský zákoník je rozdělen na pět částí:

- 1. část - Provozování živností nebo živnosti podobného podnikání, §§ 1 -20.
- 2. část – Odborný výcvik k řemeslné živnosti, §§ 21 – 44 b.
- 3. část – Mistrovské zkoušky, titul Mistr, §§ 45 – 51 d.
- 4. část – Organizace živností, §§ 52 – 116.
- 5. část – Předpisy upravující právní delikty, přechodná a závěrečná ustanovení.

Jedná se o spolkový zákoník (Bundesgesetz), platný ve všech spolkových zemích SRN. Původní vydání tohoto zákoníku se datuje k 17. září 1953. K zákoníku se řadí čtyři přílohy – A – D, kde jsou popsány jednotlivé druhy živností.

2.4.1 Německo – rozdělení živností

Německý zákon nedefinuje pojem živnost. Všeobecně se pod pojmem živnost rozumí:

- samostatná,
- povolená,
- za účelem dosažení zisku,
- činnost zaměřená na určitou dobu, vykonávaná v hospodářské oblasti. Vyjimku tvoří činnosti prvotní výroby, svobodná povolání, pouhá správa a užívání vlastního majetku. Živnost může být vykonávána buď jako hlavní povolání nebo také jako vedlejší povolání (10).

Živnost musí být vždy nahlášena na místním příslušném živnostenském úřadě. Avšak pro mnoho činností je nutné úřední respektivně odborné povolení či schválení (10). Těmto živnostem nestačí pouze ohlášení, ale musí si před zahájením provozu vyzvednout zvláštní

povolení, které získají po splnění daných předpokladů. Činnosti vyžadující toto povolení (koncesovaná živnost) jsou:

- řemeslné živnosti,
- hostinská činnost a služby v oblasti ubytování,
- provozování cestovní kanceláře,
- doprava,
- služby v oblasti dohledu (poskytování informací, detektivní kanceláře atd.),
- činnosti řemeslného podniku (10).

2.5 Právní formy podnikání

2.5.1 Právní formy podnikání v České republice

Pro podnikání je ve všech právních systémech nabízeno několik různých právních forem podnikání. Samozřejmě je tomu i v Českém právním řádu. Občanský zákoník se touto problematikou zabývá jen obecně, konkrétně je tato oblast zobrazena v obchodním zákoníku. Tento zákon č. 513/1991 Sb., Obchodní zákoník definuje základní pojmy jako podnikání, podnikatel, podnik, právní formy podnikání a vztahy s podnikáním související.

Obchodní zákoník se rozdělil do čtyř částí:

- 1. část – Obecná ustanovení,
- 2. část – Obchodní společnosti a družstva,
- 3. část – Obchodní závazkové vztahy,
- 4. část – Ustanovení společná, přechodná a závěrečná.

V druhé části vymezuje přesně obchodní společnosti a družstva. Obchodní společnosti jsou: veřejná obchodní společnost – v.o.s., komanditní společnost – k.s., společnost s ručením omezeným – s.r.o., akciová společnost – a.s., evropská společnost a evropské hospodářské zájmové sdružení (5).

Založení obchodních společností spočívá na základě společenské smlouvy. Naproti tomu založení družstev je notářský stejnopis z ustávající schůze. Vznik obchodních společností i družstev začíná však až zápisem do obchodního rejstříku.

Obchodní společnost je právnickou osobou založenou za účelem podnikání, nestanoví-li právo Evropských společenství či zákon jinak. Společnost mohou zakládat jak fyzické tak i právnické osoby (5).

2.5.2 Veřejná obchodní společnost

Veřejná obchodní společnost je společnost, ve které alespoň dvě osoby podnikají pod společnou firmou a ručí za závazky společnosti společně a nerozdílně celým svým majetkem. Společníkem v.o.s. může být jen fyzická osoba, která splňuje všeobecné podmínky provozování živnosti podle zvláštních předpisů a u níž není dána překážka provozování živnosti stanovená, zvláštním právním předpisem, bez ohledu na předmět podnikání společnosti. Je-li společníkem právnická osoba, vykonává práva a povinnosti spojená s účastí ve společnosti její statutární orgán, popřípadě jím pověřený zástupce (5).

2.5.3 Komanditní společnost

Komanditní společnost je společnost, v níž jeden nebo více společníků ručí za závazky společnosti do výše svého nesplaceného vkladu zapsaného v obchodním rejstříku (komanditiské) a jeden nebo více společníků celým svým majetkem (komplementáři) (5). Jedná se o kombinaci osobní společnosti a kapitálové společnosti. Právní úprava vychází z obchodního zákoníku.

Komanditní společnost se zakládá na základě společenské smlouvy. Zakladatel mohou být jak fyzické tak i právnické osoby. Vždy musí být minimálně dvě osoby. Společnost vzniká dnem zapsání do obchodního rejstříku. Firma společnosti musí obsahovat označení „komanditní společnost“, postačí však zkratka „kom.spol“ nebo „k. s.“ (5).

2.5.4 Společnost s ručením omezeným

Společnost s ručením omezeným je nejjednodušším a nejrozšířenějším typem kapitálovým společností. Její základní kapitál je tvořen vklady společníků. Společníci ručí za závazky společnosti společně a nerozdílně do výš nesplacených částí vkladů všech společníků podle stavu zápisu v obchodním rejstříku. Minimální základní kapitál je 200 000,- Kč. Minimální výše vkladu společníku musí činit 20 000,- Kč. Společník se na základním kapitálu může podílet pouze jedním vkladem.

Firma společnosti musí obsahovat označení „společnost s ručením omezeným“, stačí však i zkratka „spol. s.r.o.“ nebo „s.r.o.“(5). Společnost může založit 1 až padesát společníků.

Společnost je založena podepsáním společenské smlouvy. Před podáním návrhu na zápis společnosti do obchodního rejstříku musí být splaceno celé emisní ážio a na každý peněžit vklad musí být splaceno nejméně 30 %. Celková výše splacených peněžitých vkladů spolu s hodnotou splacených nepeněžitých vkladů musí však činit alespoň 100 000 Kč. Je-li společnost založena jednou osobou, může být zapsána obchodního rejstříku, jen když je v plné výši splacen její základní kapitál (5). Společnost vzniká zápisem do obchodního rejstříku.

Nejvyšší orgán společnosti je valná hromada. Jednatelé společnosti jsou voleny valnou hromadou a jsou nazýváni statutární orgán. Kontrolu činnosti jednatelů provádí dozorčí rada.

2.5.5 Akciová společnost

Akciová společnost je společnost, jejíž základní kapitál je rozvržen na určitý počet akcií o určité jmenovité hodnotě. Společnost odpovídá za porušení svých závazků celým svým majetkem. Akcionáři neručí za závazky společnosti (5). Firma společnosti musí obsahovat označení „akciová společnost“ nebo zkratku „akc. spol“, nebo zkratku „a.s“.

Podílníkem nebo-li akcionářem společnosti se můžeme stát nákupem akcie. Tím získáváme část celkové hodnoty společnosti, právo na dividendy a hlas na valné hromadě společnosti. Společnost odpovídá za závazky celým svým majetkem. Pro případné ztráty musí společnost proto vytvářet rezervní fond. Akcionáři ručí za závazky jen svým podílem.

Společnost může založit právnická osoba nebo fyzická osoba. Podobně jako u společnosti s ručením omezeným musí být nejdříve splaceno emisní ážio a vloženy nepeněžité vklady všemi akcionáři. Načež rejstříkový soud povolí zápis do obchodního rejstříku. Základní kapitál společnosti musí být minimálně 2 000 000 Kč a u společnosti s veřejnou nabídkou akcií minimálně 20 000 000 Kč.

Nejvyšší orgán akciové společnosti je stejně jako u s.r.o. valná hromada. Představenstvo řídí společnost, rozhoduje a vede účetnictví. Na působnost představenstva dohlíží dozorčí rada, která má smí kontrolovat účetnictví a všechny doklady společnosti.

2.5.6 Družstva

Družstvo je společenstvím neuzavřeného počtu osob založeným za účelem podnikání nebo zajišťování hospodářských, sociálních nebo jiných potřeb svých členů. Firma družstvo musí obsahovat označení „družstvo“. K založení družstva není nutné sepsání společenské smlouvy. Družstvo musí mít nejméně pět členů – fyzických osob nebo alespoň dvě právnické osoby. Za své závazky ručí družstvo celým svým majetkem. Členové družstva neručí za závazky.

Minimální výše základního kapitálu činí 50 000 Kč. Zakládání družstva se provádí konáním ustavující schůze, která určuje zapisovaný základní kapitál, schvaluje stanovy a volí představenstvo a kontrolní komisi (5). Družstvo vzniká zápisem do obchodního rejstříku. Před zápisem musí být splacena alespoň polovina zapisovaného základního kapitálu. Návrh na zápis do obchodního rejstříku podepisují všichni členové představenstva (5).

2.6 Právní formy podnikání v Německu

Na rozdíl od stávající právní úpravy podnikání v ČR je právní úprava podnikání v SRN komplikovanější. Je upraveno nejen občanským zákonem (Bürgerliches Gesetzbuch - BGB) a obchodním zákonem (Handelsgesetzbuch-HGB), ale i dalšími zákony, jejichž podobná ustanovení obsahuje v českém právu většinou již obchodní zákoník. Jde například o zákon o akciových společnostech (Aktiengesetz), zákon o společnostech s ručením omezeným (GmbH-Gesetz), zákon o hospodářských stycích se zahraničím (Aussenwirtschaftsgesetz), zákon o právní regulaci všeobecných obchodních podmínek (Gesetz zur Regelung des Rechts der Allgemeinen Geschäftsbedingungen-AGBG) a další (11).

Německý právní systém nabízí několik právních forem podnikání, které jsou hodně podobné právním formám v České republice. Zvolení správné právní formy podnikání je velmi důležité pro každého podnikatele. Proto pro rozhodnutí vhodné právní formy by měl podnikatel zvážit všechna pro a proti.

Zvláštností německého práva je rozlišení na drobné živnosti (Kleingewerbe) a obchodní živnosti (kaufmännischer Betrieb). Mezi těmito formami jsou dva podstatné rozdíly. Obchodní živnostníci jsou povinni se zapsat do obchodního rejstříku a řídí se dle obchodního zákoníku (Handelsgesetzbuch HGB). Drobní živnostníci se mohou dobrovolně nechat zapsat do obchodního rejstříku a je s nimi dále nakládáno jako s obchodníky. Nic ovšem nemění jejich právní postavení. Jejich působnost se stále řídí dle občanského zákoníku (BGB).

Rozdělení živností se odlišuje v řadě kritérií. Podstatnými kritérii jsou v první řadě obrat, množství zaměstnanců, výše majetku, výše kreditů tak jako počet lokalit/poboček. Výše vkladu ve výši více jak 400.000 Euro předpokládá přesažení hranic drobného živnostníka.

Drobnou živnost mohou provozovat podnikatel jednotlivce (Kleingewerbetreibender) nebo společnost podle charakteru občanského práva, pro kterou není ekvivalent (BGB-Gesellschaft, GbR).

Obchodní živnosti mohou být provozovány několika formami: jednotlivce podnikatel (Einzelkaufmann, e. Kfm. = eigetragener Kaufmann/ či e. Kfr. Eigetrage Kuffrau), veřejná obchodní společnost (die offene Handelsgesellschaft), komanditní společnost (die

Kommanditgesellschaft) a společnost s ručením omezeným (Gesellschaft mit beschränkter Haftung – GmbH).

2.6.1 Drobné živnosti

Jak již bylo uvedeno výše, dělí se tyto živnosti na jednotlivce podnikatele a BGB Gesellschaft (GbR).

2.6.1.1 Jednotlivec podnikatel

Je to nejjednodušší forma podnikání. V případě, že jednotlivec zahájí samostatnou činnost, aniž by byla zvolena jiná forma podnikání, dochází ke vzniku drobného podnikatele. Ten v právním styku vystupuje pod svým jménem a příjmením s případným dodatkem odlišujícím osobu podnikatele či druh podnikání (12).

Ke vzniku této formy podnikání je nutné splňovat stanovené podmínky. Ty jsou kontrolovány živnostenským úřadem. Jedná se například o kontrolu provozování podnikatelské činnosti, která by mohla být zakázána či mohla by porušovat ochranu životního prostředí atd.

Jednotlivec podnikatel odpovídá za závazky společnosti celým svým soukromým majetkem. Zápis do obchodního rejstříku je nutný, pokud podnik překročí zákonem stanovenou hranici obratu, či příjmu z živnosti, podnikového majetku nebo počtu zaměstnanců. Dále je potom podnik veden jako firma, tj. jako osoba, pro níž je zápis do obchodního rejstříku povinný (12).

2.6.1.2 Společnost občanského práva (BGB – Gesellschaft)

Tato společnost vznikne, pokud se více lidí rozhodne k založení malého podniku. Toto založení vznikne na základě občanského práva (Bürgerliches Gesetzbuch BGB). Tuto formu můžeme přirovnat k období sdružení fyzických osob v České republice. Občanské právo stanoví, že prostřednictvím společenské smlouvy se společníci navzájem zavazují k splnění dohodnutých příspěvků za účelem dosažení společných cílů stanovených ve smlouvě. Společný cíl může být jakákoliv povolená činnost.

Pro založení společnosti není podmínkou písemná smlouva. Je platná i samotná ústní domluva, ale je ovšem nezbytné doporučení týkající se sepsání hlavních cílů, pro případ vzniku pozdějších neshod mezi společníky. Na obchodní dopisy musí být vypsány jména a příjmení společníků. Věřitelé mohou mít nároky vůči společnosti, akcionářům a oba také mají nárok u soudu.

Zákon rozlišuje mezi vedením a reprezentací rozlišení. Úkolem managementu je vnitřní řízení, jako např. sledování výroby, účetnictví, vyřizování korespondence aj. Za závazky společnosti odpovídá každý společník neomezeně a přímo.

2.6.2 Obchodní živnosti

2.6.2.1 Jednotlivec podnikatel (Einzelkaufmann/Einzelkauffrau)

Tato forma podnikání vzniká na základě podepsání společenské smlouvy a zápisem do obchodního rejstříku, který je povinný. Za závazky společnosti ručí podnikatel neomezeně celým svým majetkem. U této formy podnikání není nutný základní kapitál.

2.6.2.2 Veřejná obchodní společnost (Offene Handelsgesellschaft)

Tato společnost je obdobou české v.o.s. Veřejná obchodní společnost sdružuje společníky, jejichž cílem je provozovat určitou obchodní živnost. Všichni společníci ručí za závazky společnosti neomezeně. Pro založení této společnosti je nutný minimální počet společníků – minimálně dva společníci.

V Německé spolkové republice nese tato firma označení OHG. Tato forma podnikání může vlastním jménem nabývat práva, zavazovat se, nabývat vlastnictví a jiná věcná práva k nemovitostem, ale i žalovat a být žalován (12).

OHG vzniká na základě sepsání společenské smlouvy. oHG musí být zapsáno do obchodního rejstříku u soudu příslušného dle sídla společnosti. Návrh na zápis musí obsahovat jméno a příjmení společníků, ale také bydliště, obchodní jméno firmy a sídlo, kde se firma nachází (12). Nesmíme zapomenout datum vzniku společnosti.

2.6.2.3 Komanditní společnost (Kommanditegesellschaft)

I tato společnost je obdobou české komanditní společnosti. Jedná se o osobní společnost, která má ovšem některé charakteristiky právnické osoby. V Německu je označována KG. Je založena na základě uzavření společenské smlouvy. Pro založení je potřeba nejméně jednoho komplementáře a jednoho komandistu.

Od OHG se komanditní společnost odlišuje především tím, že někteří společníci ručí omezeně a to jen do výše svých vkladů do společnosti – komandisté. Komplementáři ručí za závazky společnosti neomezeně. Toto rozdílné ručení musí být tedy zřejmé i ze zápisu v obchodním rejstříku, který jinak obsahuje podobné údaje jako společnost s ručením omezeným – OHG (12).

Díky odlišnému ručení jsou i odlišná práva ve společnosti. Komandisté nemohou zastupovat společnost, nebo za ni jednat. Kontrolovat činnost společnosti mohou také pouze v omezené míře (12).

2.6.2.4 Gesellschaft mit beschränkter Haftung und Complementär Kommanditgesellschaft (GmbH Co. KG)

Pro tuto německou zvláštnost není žádný přesný název. Německá právní úprava umožňuje, aby do veřejné obchodní společnosti (OHG) i komanditní společnosti (KG) vstupovali jako společníci společnosti s ručením omezeným (GmbH). Tyto smíšené společnosti jsou i nadále buď OHG nebo KG, což znamená, že charakteristika těchto společností se nemění, mění se pouze míra jejich ručení (12).

Neomezené ručení společníků je u GmbH nahrazeno ručením omezeným. To je významné zejména u smíšené komanditní společnosti (GmbH & Co. KG), protože komplementář, je-li jím GmbH, neručí již neomezeně. U smíšené veřejné obchodní společnosti (GmbH & Co.) to znamená, že nejméně jeden ze společníků ručí omezeně (12).

Toto spojení dvou společností je vhodné pro podnikatele, kteří chtějí formu komanditní společnosti, ale neomezené ručení je pro ně velmi riskantní (13). Povinností je zapsání do obchodního rejstříku.

2.6.3 Právnícké osoby

Do skupiny právníckých osob můžeme zahrnout společnost s ručením omezeným a akciovou společnost.

2.6.3.1 Společnost s ručením omezeným (Gesellschaft mit beschränkter Haftung –GmbH)

Společnost s ručením omezeným je kapitálová společnost, v níž sdružují její společníci kapitál za účelem společného podnikání (12). Společníky společnosti mohou být jak osoby právnícké, tak i osoby fyzické. Mohou to být i osobní společnosti či dokonce jen jeden společník.

GmbH jako právnícká osoba zodpovídá za práva a povinnosti. Může být žalována či může žalovat. Za své závazky ručí pouze majetkem společnosti (12). Tato právní forma podnikání je oblíbená hlavně u malých a středních podniků.

Společnost s ručením omezeným vzniká na základě společenské smlouvy, která musí být podepsána všemi společníky a notářsky ověřena. Společenská smlouva může obsahovat ustanovení upravující vztahy mezi společníky a vnitřní mechanismy fungování společnosti. Rozhodně však musí obsahovat název společnosti, její sídlo, předmět podnikání, výši základního jmění a vklady jednotlivých společníků (12).

Minimální výše základního jmění musí být víc jak 25 000 EUR a vklad jednotlivého společníka musí být nejméně 100 EUR. Je-li tento vklad vyšší, musí být vždy dělitelný stem. Může se jednat i o vklad nepeněžitý. Potom musí být ve společenské smlouvě jasně identifikován a finančně ohodnocen. Před podáním návrhu na zápis společnosti do obchodního rejstříku musí být splaceno nejméně 12 500 EUR, ale nepeněžitý vklad musí být vložen celý (12).

Dříve než je společnost zapsána do obchodního rejstříku, společnost s r. o. (GmbH) jako právnická osoba ještě neexistuje. Teprve v okamžiku notářského ověření společenské smlouvy vzniká „společnost s r.o. v založení“ (GmbH i. G. německy GmbH in Gründung). Od této chvíle je možno ohlásit živnost s označením GmbH i. G. (tzv. předspolečnost). Teprve zápisem do obchodního rejstříku a existencí výpisu z OR zaniká dodatek i.G. a společníci ručí jen do výše svých vkladů. Tuto změnu je nutno v ohlášení živnosti oznámit (13).

2.6.3.2 Akciová společnost (Aktiengesellschaft – AG)

Tato právnická osoba s vlastní subjektivitou, je nositelem práv a povinností. Znamená to, že může být žalována či může žalovat. Minimální počet zakladatelů v Německu je jeden. Akciová společnost vzniká na základě společenské smlouvy, která má formu notářského zápisu. Tato smlouva obsahuje identifikaci zakladatelů, název společnosti, sídlo společnosti, údaje o akciích, členech představenstva a dozorčí rady a samozřejmě také výši základního kapitálu (13).

Minimální výše kapitálu je 50 000 EUR, přičemž před vznikem společnosti musí být splacena nejméně jedna čtvrtina základního kapitálu. Společníci ručí za závazky společnosti omezeně. Firma musí být zapsána do obchodního rejstříku. Minimálně 5 % z ročního zisku musí být ročně vkládáno do zákonného rezervního fondu a to do chvíle, kdy jeho hodnota dosáhne 10 % základního kapitálu (12).

Akciovou společnost řídí představenstvo. Další rozhodnutí provádí dozorčí rada, která mimo jiné dohlíží na představenstvo, kontroluje účetnictví a všechny doklady společnosti.

3 Metodika

Hlavním bodem při zpracování diplomové práce je vyhledání vhodné literatury, materiálů a informací týkajících se tématu. Nelze jen využít znalostí či vědomostí o daném tématu nebo propagační materiály. Je nutné se zaměřit na odbornou literaturu a sběru potřebných informací.

Pro teoretickou část této diplomové práce bylo nutné využít odborné literatury, jejíž podstatnou část tvořily zákoníky obou zemí. Dále materiály z živnostenského úřadu. Potřebné bylo také prostudování materiálů získaných od Bavorské průmyslové a obchodní komory – BIHK v Německu. Odbornou literaturu týkající se Německých právních forem a živností jsem si zapůjčila v universitní knihovně v Passau.

Pro lepší přehled nad problematikou bylo nutné využít dalších zdrojů. Důležitým zdrojem informací se pro mne stal i internet. Zvláště internetové stránky týkající se živností a právních forem podnikání a to jak v České republice, tak i ve Spolkové republice Německo.

Pro praktickou část jsem využila opět internetové stránky, a to převážně stránky zabývající se podnikáním a zakládáním společností. Jelikož jsem se zaměřila pro lepší posouzení na zakládání společnosti s ručením omezeným, vyhledávala jsem údaje týkající se tohoto tématu. Pro německou část mi opět mi pomohla Průmyslová a obchodní komora IHK v Passově, která mi poskytla velké množství materiálů a podkladů potřebných pro zpracování této části. Také živnostenský úřad v Českých Budějovicích mi poskytl informace potřebné k založení společnosti s ručením omezeným v České republice.

Pro zhodnocení jsou využity údaje z živnostenského zákoníku a porovnávám ukazatele plynoucí z jednotlivých statistik při zakládání společností. Také stránky společností zakládající společnost s ručením omezeným a nabízející různé podpory při zakládání společností mi slouží k přesnějšímu porovnávání. Zhodnocení, ve kterém stáť je jednodušší a nenáročnější založení společnosti s ručením omezeným, jsem docílila porovnáním jednotlivých údajů a informací.

4 PRAKTICKÁ ČÁST

4.1 Založení společnosti s ručením omezeným v České republice

V této části diplomové práci bych se ráda věnovala zpracování postupu při zakládání a vzniku společnosti s ručením omezeným (dále s.r.o.) až po zápis společnosti do Obchodního rejstříku. Cílem bude popisovat jednotlivé kroky, tak jak je můžeme v praxi použít.

Společnost s ručením omezeným je v České republice nejoblíbenější právní formou. Tato právní forma s.r. o. byla v České republice opět zavedena v roce 1990 a od této doby prošla již velkým rozvojem. K velkým změnám došlo v roce 2001 v obchodním zákoníku, který měl dopad i na zakládání společnosti s ručením omezeným. Hlavním důvodem těchto změn, byl nacházející vstup České republiky do Evropské unie.

Založení společnosti s ručením omezeným v České republice je zdoluhavý proces, jehož příčinou je nepřilíš rychlá práce na úřadech. Česká republika se svým procesem zakládání společnosti s ručením omezeným patří na poslední místa v Evropské unii. V současné době trvá založení cca 30 – 40 dní.

Hlavním důvodem pro podnikání prostřednictvím této právní normy je v České republice ručení za závazky společnosti. Což v případě společnosti s ručením omezeným je pouze do výše majetku společnosti a výše vkladů jednotlivých společníků čímž jsou i zakladatelé sami částečně chráněni pro případ úpadku společnosti.

Pro založení s.r.o. je nutné splnit určité požadavky a daný postup. Úkony, které je nutno vykonat:

- uzavření společenské smlouvy formou notářského zápisu,
- složení základního jmění nebo jeho části,
- získání živnostenského oprávnění,
- zápis společnosti do obchodního rejstříku
- registrace společnosti u finančního úřadu (14).

Založení této společnosti vychází z § 105 – § 153e Sb., obchodního zákoníku a je rozděleno na dvě části. První část je označována jako „Založení společnosti“ a druhá část je známa jako „Vznik společnosti“.

Společnost s ručením omezeným je založena dle § 57 Sb., obchodního zákoníku společenskou smlouvou, která musí být podepsána všemi zakladateli společnosti. Společnost smí založit minimálně jedna osoba a maximálně 50 společníků. Mohou ji založit jak právnické tak fyzické osoby.

Fyzické osoby musejí být starší 18 let, ovšem jsou zde i výjimky a to např. osoby, které jsou starší 16 let, které s povolením soudu uzavřeli manželství. Ti se mohou také stát zakladatelem společností s tím, že za ně ručí zákonný zástupce.

V § 105 Sb., obchodního zákoníku je stanoveno, že společnost s jediným společníkem nemůže být jediným zakladatelem nebo jediným společníkem jiné společnosti s.r.o. Fyzické osoby mohou být jediným společníkem nejvýše tří společností s ručením omezeným.

Dříve než dojde k sepsání společenské smlouvy či zakladatelské listiny, uzavírá mnoho společností tzv. přípravnou smlouvu. Ta slouží hlavně k určení povinností budoucích zakladatelů. Nejčastěji se tato smlouva týká uzavírání společenské smlouvy či zakladatelské listiny. Tato smlouva může vycházet z třetí části obchodního zákoníku, obchodní závazkové vztahy.

4.1.1 Společenská smlouva

Založení společnosti s ručením omezeným vzniká uzavřením společenské smlouvy. Společenská smlouva patří zcela jistě mezi nejdůležitější dokument v celé době trvání společnosti. Tomáš Dvořák (2002) ji označuje jako ústavu společnosti s ručením omezeným. V tomto dokumentu jsou obsažena všechna základní pravidla a předpisy nutné k existenci této společnosti.

Pokud bude společnost založena více společníky, je dokument potřebný ke vzniku společnosti nazýván společenskou smlouvou. Tuto smlouvu podepisují všichni zakladatelé. Smlouvu může

podepsat i zmocněnec mající plnou moc s úředně ověřeným podpisem. V případě jediného společníka, je listina potřebná k založení společnosti nazývána zakladatelská listina. Obě tyto listiny musí být sepsány formou notářského zápisu.

Podle obchodního zákoníku musí společenská smlouva obsahovat určité náležitosti:

- firma s sídlo společnosti,
- stanovení společníků uvedením firmy nebo názvu a sídla právnické osoby nebo jména a bydliště fyzické osoby,
- předmět podnikání,
- základní kapitál, určení vkladu jednotlivých společníků včetně způsobu a lhůty splácení vkladu,
- jména a bydliště prvních jednatelů společnosti,
- jména a bydliště členů první dozorčí rady, pokud se zřizuje,
- určení správce vkladu,
- údaje určené obchodním zákoníkem (14).

Samozřejmě kromě povinných náležitostí se ve společenské smlouvě mohou nacházet i doplňující informace, které obchodní zákoník přímo nevyžaduje, nicméně umožňuje jejich zapracování do společenské smlouvy. Jedná se o tzv. fakultativní náležitosti společenské smlouvy.

Společenská smlouva musí mít, jak již bylo uvedeno, písemnou formu a být sepsány formou notářského zápisu. Cena za notářský zápis se pohybuje okolo 3 000,- Kč. Každý notář má svůj vzor do které se doplní údaje o společníkovi a dohody. Cena za tento notářský zápis je víceméně po celé republice podobná. Tyto ceny se řídí dle Zákona o notářských poplatcích. V ceně se obvykle nachází jeden stejnopis (za další stejnopis se cena pohybuje kolem 800,- Kč). Měly bychom se vyvarovat dalším nabízeným stejnopisům. Protože další nabízené stejnopisy jsou v porovnání s opisem notářského zápisu mnohem dražší.

Na internetových stránkách business center jsme dále upozorňováni na to, že bychom se měli vyvarovat smlouvám, ve kterých se nachází opisy pasáží z obchodního zákoníků, jelikož po novelizacích by nám přibyly jen problémy s jejich změnami.

Jak již bylo uvedeno výše, zakládání společnosti je rozděleno do dvou částí. Po uzavření společenské smlouvy či zakladatelské listiny se ještě nejedná o vznik společnosti. Společnost nemá právní subjektivitu, a proto nemůže nabývat práv a povinností. V tomto období neexistují ani orgány společnosti a společníci jsou zatím pouze zakladatelé.

4.1.1.1 Náležitosti společenské smlouvy a zakladatelské listiny

Obchodní zákoník stanovuje určité povinné náležitosti společenské smlouvy. Tyto náležitosti jsou povinné i pro zakladatelské listiny. Jednou z nich je obchodní firma, která je definována § 8 Sb., obchodního zákoníku. Je stanovena jako název, pod kterým je podnikatel zapsán do obchodního rejstříku. Znamená to, že teprve po zápisu do obchodního rejstříku může firma používat obchodní firmu (5). Jak vyjadřuje obchodní zákoník v § 8 „na podnikatele zapsaného v obchodním rejstříku se nevztahují ustanovení o firmě, právní úkony je povinen činit, je-li fyzickou osobou, pod svým jménem a příjmením a je-li právnickou osobou, pod svým názvem....“

Firma nesmí mít název, který by mohl být zaměnitelný s firmou jiného podnikatele a nesmí působit klamavě.

Další povinnou náležitostí u společenské smlouvy je sídlo společnosti. Je nutné uvést, kde se společnost nachází, její přesnou adresu. Pokud se vedení společnosti nachází na jiném místě, je nutné uvést i tuto adresu.

Určení společníků musíme rozlišit, zda se jedná o právnickou osobu či fyzickou osobu. V případě právnické osoby bude uváděna firma, tak jak je zapsána do obchodního rejstříku včetně jejího sídla. U fyzických osob musíme uvést celé jméno a bydliště.

Předmět podnikání vychází z § 2 Sb., obchodního zákoníku, který definuje podnikání jako takové. Určení předmětu činnosti (podnikání) záleží pouze na dohodě zakladatelů. Může být pouze ten, který není protiprávní. Předmětem podnikání nemohou být činnosti vyhrazené zákonem státu nebo určené právnické osobě jako např. bankovníctví (15).

Základní kapitál a jeho výše jsou velmi důležitou náležitostí společenské smlouvy. Tvoří určitý majetek společnosti. Nebo-li minimální prostředky, které musí společnost během svého

trvání mít. Každý společník se může na základním kapitálu účastnit pouze jedním vkladem. Podle výše vkladu můžeme stanovit míru účasti jednotlivých společníků na společnosti, není-li rozhodnuto ve společenské smlouvě jinak.

Minimální základní kapitál společnosti s ručením omezeným je 200 000,- Kč. Minimální vklad jednoho společníka musí činit alespoň 20 000,- Kč. Výše vkladu můžeme rozdělit mezi jednotlivé společníky, avšak musí být vždy dělitelná na celé tisíce. Za vklad společníka můžeme rozumět jak peněžní tak i nepeněžní prostředky. Ty pak celkově představují celkovou hodnotu základního kapitálu.

Vklad společníka může být peněžítý či nepeněžítý, nebo kombinace obou možností. U peněžního vkladu musí být vždy hodnota vyjádřena v českých korunách. Za nepeněžítý vklad, můžeme použít pouze takový majetek, který:

- využijeme při vlastní podnikatelské činnosti či přímo pro fungování společnosti,
- jehož hodnota je zjištělná. Podle obchodního zákoníku je hodnota nepeněžitého vkladu musí být zapsána do společenské smlouvy či zakladatelské listiny, podle posudku znalce nezávislého na společnosti, jmenovaného k tomuto účelu soudem.

Před podáním návrhu na zapsání společnosti do obchodního rejstříku musí být podle § 111 Sb., obchodního zákoníku splaceno celé emisní ážio a na každý peněžítý vklad musí být splaceno nejméně 30 %. Nepeněžité vklady musí být vždy splaceny v plné výši. Celková výše peněžítých spolu s nepeněžítými vklady musí činit minimálně 100 000,- Kč. Pokud je společnost založena pouze jedním zakladatelem, může být zapsána do obchodního rejstříku, jen když je její základní kapitál v plné výši uhrazen.

Jak již bylo uvedeno výše, základní kapitál je majetkem společnosti a tak se s ním bude plně disponováno.

Pokud by společenská smlouva dovoľovala nesplácení všech vkladů, je společník povinen uhradit nesplacenou část peněžitého vkladu ve lhůtě určené ve společenské smlouvě, nejpozději však do pěti let (15).

Jednatelé ve společnosti s ručením omezeným jsou sami společníci či třetí nezávislá osoba, která dosáhla věku minimálně 18 let. Jednatel může být pouze fyzická osoba, bez právní úhonnosti, plně způsobilá k právním úkonům. Jednatel nesmí být současně členem dozorčí rady té samé společnosti ani prokuristou. Jak uvádí obchodní zákoník, vztah mezi společností a jednatelům musí mít písemnou formu schválenou valnou hromadou nebo písemně všemi společníky ručícími za závazky společnosti neomezeně.

Společenská smlouva obsahuje jména jednatelů včetně jejich bydliště. Dále upravuje způsob jejich jednání jménem společnosti. Podle § 135 Sb., obchodního zákoníku jsou jednatelé povinni zajistit řádné vedení předepsané evidence a účetnictví, vést seznam společníků a informovat společníky o záležitostech společnosti.

Další součástí společenské smlouvy je určení dozorčí rady, a to pouze v případě, pokud je tomu určeno ve společenské smlouvě. Většina společností s ručením omezeným však tento orgán nezřizuje. Dozorčí rada :

- je volena valnou hromadou,
- členem nemůže být jednatel společnosti,
- musí mít minimálně tři členy,
- na její členy se vztahuje zákaz konkurence (5).

Určení správce vkladů je opět uvedeno ve společenské smlouvě. Správce vkladu obstarává uhrazené vklady zakladatelů či jejich části. Platí, že vklad je uhrazen, pokud je předán správci. A to u vkladu jak peněžitého tak u vkladu nepeněžitého. Správce vkladu je povinen vydat potvrzení o úhradě vkladu a o úhradě výdajů za zápis společnosti do obchodního rejstříku.

Mezi jiné údaje, které vyžaduje obchodní zákoník je tvorba rezervního fondu. Společenská smlouva musí obsahovat výši rezervního fondu a jeho dobu tvorby. Tento fond může být vytvořen při vzniku společnosti či později.

4.1.2 Postup vzniku společnosti s ručením omezeným

Sepsáním společenské smlouvy či zakladatelské listiny ještě nedochází ke vzniku společnosti s ručením omezeným. Byl sice ukončen proces zakládání společnosti, ale společnost jako subjekt práva ještě neexistuje (15). K jejímu vzniku dochází dnem zápisu do obchodního rejstříku.

Jak již bylo výše uvedeno, je nutné před zápisem do obchodního rejstříku uhradit určitou výši základního kapitálu. Ve společenské smlouvě je uveden správce vkladu, většinou to bývá jeden ze zakladatelů. Ten založí u vybrané banky účet, na který jsou vklady splaceny. Banka na požádání vydá potvrzení o výši vkladů, které slouží jako jeden ze zakládajících dokumentů a je nutné ho předložit k podání návrhu zápisu do obchodního rejstříku. Pro potvrzení výpisu je nutné předložit společenskou smlouvu nebo zakládající listinu.

Dalším dokladem, který je nutné doložit k zápisu společnosti do obchodního rejstříku, je příslušná oprávnění k podnikání. Dle novely živnostenského zákona je průkazem živnostenského oprávnění výpis z živnostenského rejstříku. Živnostenský úřad vydá tento výpis na základě žádosti zakladatelů, a poté co byla prokázána skutečnost, že společnost byla založena (16).

4.1.2.1 Živnostenské oprávnění

Každá osoba k provozování živnosti musí splnit všeobecné podmínky:

- dosažení věku 18 let,
- způsobilost k právním úkonům,
- bezúhonnost.

Dalším krokem k získání živnostenského oprávnění je specifikace podnikatelské činnosti, kterou chceme podnikat. Rozlišujeme čtyři druhy živností – volné, řemeslné, vázané a koncesované. Toto rozdělení bylo již dříve v této diplomové práci podrobně vysvětleno.

Podle § 47 Sb., živnostenského zákona splní-li žadatel všechny stanovené podmínky, provede živnostenský úřad zápis do živnostenského rejstříku do 5 dnů ode dne doručení ohlášení a vydá podnikateli výpis. K ohlášení živnosti je nutné přidat doklad (originál) o úhradě správního poplatku ve výši 1000,- Kč.

4.1.2.2 Návrh na zápis společnosti do obchodního rejstříku

Společnost s ručením omezeným vzniká ke dni zápisem do obchodního rejstříku. Nejdříve je ovšem nutné podat návrh na zápis, který se podává u příslušného rejstříkového soudu. Tento návrh může být podán jak elektronickou podobu tak i písemnou. K tomuto účelu je k dispozici povinný speciální formulář, který je možno získat na internetových stránkách. Tento návrh jsou povinni podepsat všichni zakladatelé společnosti a jejich podpisy musí být úředně ověřeny.

Podle § 62 Sb., obchodního zákoníku je povinnost podat návrh na zápis do obchodního rejstříku do 90 dnů od založení společnosti nebo od doručení průkazu živnostenského či jiného podnikatelského oprávnění. Pokud není tento návrh podán ve stanovené lhůtě, podnikatelské oprávnění pozbývá platnosti. Je nutné jej vrátit zpět na živnostenský úřad a tím vzniká nemožnost podání návrhu na zápis společnosti do obchodního rejstříku.

K návrhu na zápis je nutné přiložit určité dokumenty . Dokumenty týkající se společnost jsou:

- společenská smlouva nebo zakladatelská listina,
- oprávnění k podnikatelské činnosti – živnostenský list, koncese,
- listina osvědčující právní důvod užívání místností, do nichž společnost umístila sídlo - výpis z katastru nemovitostí (nesmí být starší 3 měsíců – jedná-li se o majetek v soukromém vlastnictví), v případě pronájmu je nutný souhlas (spolu)vlastníka těchto prostor s umístěním sídla,
- doklad o splnění vkladové povinnosti (14).

Dále je nutné přiložit dokumenty týkající se zápisu jednatele společnosti:

- výpis z Rejstříku trestů – nesmí být starší déle než 3 měsíce,
- čestné prohlášení jednatele, že je plně způsobilý k právním úkonům, splňuje podmínky provozování živnosti, a nenastala u něho skutečnost, jež je překážkou provozování živnosti – zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání,
- splňuje podmínky podle § 38l Sb., obchodního zákoníku, podpis musí být úředně ověřen (14).

Výpis z rejstříku trestů si může vyříditi sami, či v současné době obstarává živnostenský úřad tento výpis za nás. Pro výpis z rejstříku trestů je nutné vyplnit žádost na formuláři Výpis z rejstříku trestů a přidat kolek za 50,- Kč. Doba trvání vyřízení této žádosti je rozdílná. Pokud si pro tento výpis dojdeme osobně, je možné jej získat na počkání. V případě zaslání žádosti poštou, trvá její vyřízení 2 – 3 týdny.

4.1.2.3 Zápis společnosti do obchodního rejstříku

Po podání návrhu na zápis společnosti do obchodního rejstříku, je nutné vyčkat rozhodnutí rejstříkového soudu. Podle zákona má rejstříkový soud pět dní na rozhodnutí. Musíme samozřejmě počítat další čas nutný k vyhotovení usnesení a jeho odeslání všem jednatelům, kteří musí toto usnesení převzít. Dále je nutné počítat s dobou nabytí právní moci.

Nejvíce záleží na rejstříkovém soudu, za jak dlouho dojde k zápisu společnosti, někdy se však čeká na zápis společnosti do obchodního rejstříku až půl roku. Zápis společnosti do obchodního rejstříku stojí na poplatcích soudu 5 000,- Kč.

Po zápisu do obchodního rejstříku vzniká společnost s ručením omezeným a tímto dnem je povinna se registrovat na několika úřadech. Její povinností je od této chvíle vést podvojně účetnictví a registrovat se u místně příslušného finančního úřadu. Tato registrace musí být provedena do třiceti dnů od vzniku společnosti. Jedná se o registraci jednotlivých daní:

- Daň z příjmů fyzických osob,
- Daň z přidané hodnoty,
- Spotřební daň – pouze u vybraných druhů podnikání,

- Daň z nemovitostí – jen v případě, že bude do podnikání vložena nemovitost,
- Daň silniční – pokud je pro účely podnikání používán automobil (17).

V případě, že má společnost zaměstnance musí do 8 dnů provést registraci u místní správy sociálního zabezpečení a u zdravotní pojišťovny.

Novinkou je, že novelou z roku 2006 můžeme podat přihlášku k daňové registraci, k důchodovému pojištění a dále ke zdravotnímu pojištění na jednom místě a to – na živnostenském úřadě (17). Můžeme proto osobní návštěvu finančního úřadu, okresní správy sociálního zabezpečení a zdravotní pojišťovny vynechat. Což nám ušetří plno času.

Společnost s ručením omezeným musí vždy používat jedno z následujících označení:

- „společnost s ručením omezeným“,
- „spol. s.r.o.“,
- „s.r.o. „

4.2 Založení společnosti s ručením omezeným v SRN

Nejrozšířenější formou podnikání v celé Evropské unii je společnost s ručením omezeným. K posouzení, v které zemi je založení určité společnosti jednodušší či finančně nenáročné, jsem se rozhodla zaměřit na založení společnosti s ručením omezeným. Tato forma patří mezi právnické osoby, mající svá práva a povinnosti, mající právo žalovat a moci být sama obžalována, musí splnit určité kroky a náležitosti ke svému vzniku. Postup pro založení společnosti s ručením omezeným – GmbH probíhá v současnosti následovně:

- rozhodnutí společníků,
- písemná společenská smlouva,
- opatření základního jmění,
- ověření podpisů u veřejného notáře,
- podání žádosti o registraci do obchodního rejstříku,
- notářské ověření zápisu do rejstříkového soudu,
- registrace u obchodního rejstříku a její zveřejnění,
- přihlášení na živnostenském úřadě – registrace společnosti.

K 1. listopadu 2008 vstoupil v platnost nový zákon týkající se modernizace zákona o GmbH – tedy společnosti s ručením omezeným. Jedná se o nejobsažnější reformu GmbH zákona od roku 1892. Měla by zlehčit zakládání společnosti s ručením omezeným a zvýšit její mezinárodní konkurenceschopnost.

Před zahájením všech potřebných činností, je nejdůležitější zvážení, zda opravdu chceme danou společnost založit a zda jsme se rozhodli pro správnou formu. Můžeme říci, že tzv. první fáze se týká otázek organizačních a obchodních. Což sice není nějak právně upraveno, avšak je velmi důležité. Zvážení všech potřebných záležitostí je nutné k celkovému úspěchu celého projektu. Proces založení společnosti trvá cca. 16 dní. A jeho náklady na založení činí cca. 250 EUR.

Společnost mohou založit jak fyzické osoby tak i právnické osoby a zakladateli mohou být jak tuzemské tak i zahraniční osoby. Zahraniční osoby, které se pouze podílejí na zakládání společnosti nepotřebují již žádné zvláštní povolení jako tomu bylo dříve. Velmi důležité pro

založení společnosti je výběr vhodného jména. Je nutné jeho ověření na průmyslové a obchodní komoře. Je samozřejmě možné vyhledat si již předem seznam stávajících firem na internetových stránkách IHK. Toto schválení je bezplatné.

Jelikož je GmbH kapitálová společnost, je nutné k jejímu založení určitého kapitálu. Pro založení klasické formy GmbH je potřeba částky 25 000,- EUR základního kapitálu, z něhož minimálně polovina musí být splacena předem. V současnosti je možné také založit tzv. novou variantu GmbH – tzv. podnikatelskou společnost – Unternehmergeellschaft (UG) s omezeným ručením a s minimálním základním kapitálem ve výši pouhého 1 EURA. Pro její založení postačí místo stanov, společenských smluv a jiných dokumentů pouze zakládající protokol ověřený notářem, což je finančně velmi nenáročné. Podmínkou je ovšem, že společnost nesmí založit více jak 3 společníci.

Společnost ručí pouze majetkem společnosti. Omezení odpovědnosti na majetku společnosti znamená, že osobní majetek akcionáři či jednatele společnosti je chráněn proti přístupu ze strany věřitelů GmbH. Společníci ručí tedy pouze majetkem, který byl vložen při zakládání GmbH.

Ještě dříve než dojde k podepsání zakládací smlouvy mezi společníky, dochází ke vzniku tzv. předzakládající společnosti (Vorgründungsgesellschaft), která je zpravidla společností občanského práva (GbR). Nejedná se tedy o právnické osoby. Tato forma zaniká, jak již bylo výše uvedeno, sepsáním smlouvy a jejím notářským ověřením.

4.2.1 Společenská smlouva

Společnost s ručením omezeným je založena na základě společenské smlouvy, kterou je nutné notářsky ověřit. Ověření společenské smlouvy a stanov společnosti, jako i výše poplatků se odvíjí na základě hodnoty základního kapitálu. Důležitým krokem je vytvoření jména společnosti a její schválení. Schválení probíhá na německé průmyslové a obchodní komoře - IHK. Tato činnost je zdarma a trvá 1 den.

Existují dvě různé možnosti sepsání společenské smlouvy. Smlouva může být individuálně sestavena, ovšem s náležitostmi, které musí obsahovat a dále je možné použít předlohu – vzor

smlouvy, která se nachází v příloze zákona o společnosti s ručením omezeným. Tento vzor byl zaveden spolu s reformou tohoto zákona a jeho použití je omezeno:

- společnost nesmí založit více jak 3 společníci,
- v zapisování do vzoru smlouvy smí být zapsán pouze jeden jednatel společnosti. Po zápisu s.r.o. do obchodního rejstříku je možné o připsání dalších jednatelů společnosti.
- při zakládání společnosti není možný věcný vklad, pouze peněžité.

Náležitosti zakládací smlouvy se skládají z obligatorních a fakultativních. Povinné nebo-li obligatorní požadavky jsou přesně stanoveny. Smlouva by měla obsahovat:

- název společnosti a sídlo společnosti,
- stanovení společníků, jejich trvalé bydliště – v případě právnické osoby její sídlo,
- předmět podnikání,
- základní kapitál a vklady jednotlivých společníků.

Tyto základní náležitosti musí být obsaženy v zakládací smlouvě, ale součástí také může být kolik musí mít společnost za základní kapitál a jiné náležitosti. Smlouva musí být notářsky ověřena. Jejím sepsáním a ověřením dochází ke vzniku tzv. společnosti s.r.o. v založení. Notářsky ověřená smlouva se cenově pohybuje kolem cca. 80 EUR. Záleží velmi na výši základního kapitálu.

4.2.2 Společnost s.r.o. v založení

Sepsáním zakládací listiny končí předzakládající společnost, avšak nevzniká společnost s ručením omezeným jako taková. Nejedná se ještě o právnickou osobu. Můžeme říci, že se jedná o zvláštnost společnosti s.r.o. ve srovnání s českým právem. Okamžikem ověření společenské smlouvy dochází ke vzniku společnosti s ručením omezeným v založení – GmbH i.G. nebo-li tzv. společnost v zakládání.

Tuto společnost je možné již i s tímto označením ohlásit jako živnost GmbH in Gründung nebo-li jak již bylo výše uvedeno společnost v zakládání. Osoba, která již jednala jménem

společnosti již před zápisem – např. uzavírání nájemných smluv atd., zodpovídá za splnění těchto závazků. Teprve po zápisu do obchodního rejstříku dochází k zániku dodatku v založení – i.G. Společníci pak ručí pouze do výše vkladu. Tato společnost provádí činnost, která nemá právní důsledky.

Pokud se společníci rozhodnou v této fázi společnost nezapsat do obchodního rejstříku či skončí s touto firmou, nazýváme tuto fázi jako nepravá společnost v zakládání. V tomto případě ručí společníci za závazky jako ve společnosti občanského práva.

4.2.3 Přihlášení a povolení při založení GmbH

Společnost s ručením omezeným vzniká až zápisem do obchodního rejstříku. Zapisuje se v místě svého sídla společnosti u místně obchodního soudu dle ustanovení § 7 GmbHG. K zápisu potřebuje společenskou smlouvu a notářsky potvrzené podpisy. Předpokladem k přihlášení je splacení minimálně padesáti procent základního jmění a každý společník má splaceno minimálně jednu čtvrtinu svého počátečního vkladu do společnosti (18). K zápisu je nutná zakládající smlouva, která je notářsky ověřena a také veškeré změny musí být ověřeny.

Před zápisem do obchodního rejstříku, je nutné otevření bankovního konta, na které bude uhrazena minimální částka potřebná k založení společnosti. Ta činí 12 500,- EUR, přičemž minimální vklad společníka je 100,- EURO. Tento základní vklad musí být, pokud se jedná o větší částky, vždy dělitelný 50. Banka na to vydá potvrzení o výši vkladu, které je nutné přiložit k žádosti do obchodního rejstříku.

Dalším krokem, je nutná registrace v obchodním rejstříku u místně obchodního soudu. Její vyřízení trvá cca. 10 dní. Obchodní soud spolu s místní průmyslovou a obchodní komorou (IHK) ověří žádost. A teprve pak dochází k zapsání společnosti do obchodního rejstříku. Náklady na zápis obchodním soudem činí cca. 100 – 150 EUR.

Po zapsání musí každá společnost uvádět na všech obchodních formulářích a dopisech název společnosti, právní formu, sídlo společnosti, registrační soud a číslo v obchodním rejstříku. Samozřejmě musí být uvedena jména všech jednatelů. Na fakturách a daňových dokladech musí být uvedeno daňové číslo společnosti či identifikační číslo k dani z obratu.

Zápisem do obchodního rejstříku je zveřejněno oznámení o založení společnosti v místních velkých novinách a na internetových stránkách. Toto zveřejnění je povinné. Inzerci provádí obchodní rejstřík. Po reformě z listopadu 2008 se jedná o bezplatnou součást procesu zakládání této společnosti.

Některé druhy podnikání jsou povinny žádat o povolení živnosti na živnostenském úřadě (Gewerbeamt). Jako v případě založení s.r.o., která potřebuje státní povolení, je nutné o něj zažádat u živnostenského úřadu. K tomu je potřebné vyplnění formuláře (Gewerbeanmeldung). Jsou např.: restaurační služby, makléře a jiní. Pro ohlášení na místním živnostenském úřadě je nutné předložit občanský průkaz či platný cestovní pas. Doba vyřízení živnostenského listu trvá asi tři dny a stojí 31 EUR. K ohlášení na živnostenském úřadě nejsou povinni např.: lékaři, architekti, daňoví poradci a jiní.

Pro společnost s ručením omezeným platí stejné povinnosti jako ostatní zakládající společnosti. Po zapsání do obchodního rejstříku musí jednatel společnosti požádat o zápis podnikání na místním úřadě. Zde musí předložit občanský průkaz či cestovní pas, dále osvědčení o registraci v obchodním rejstříku a kopii společenské smlouvy, která musí být notářsky ověřena. Místní úřad dále předá informace o nové firmě dalším institucím:

- Finanční úřad – např. přidělení daňového čísla,
- Oborová profesní organizace,
- Statistický úřad,
- Řemeslnická komora – pro řemeslná povolení je ze zákona povinné členství,
- Průmyslová a hospodářská komora – ze zákona povinné členství,
- Rejstříkový soud.

Místní úřad předává informace finančnímu úřadu, pod který společnost spadá. Ten přidělí podnikatelskému subjektu na základě vyplněného dotazníku číslo daňového poplatníka. Finančnímu úřadu je také nutné doložit počáteční bilanci.

Zaměstnává-li společnost nějaké osoby, je nutné nahlášení na úřadu práce, kde obdrží tzv. podnikové číslo, které potřebuje k další evidenci a kontaktu. V případě převzetí již existující společnosti, musí podnikatel zažádat o nové podnikové číslo.

Oborové organizace jsou nositeli zákonného úrazového pojištění pro firmy v německém soukromém sektoru a jejich zaměstnance. Jejich úkolem je předcházení pracovním úrazům, nemocí z povolání a pracovním rizikům. Společnost se zde registruje v případě, že má zaměstnance.

Podnikatel se musí registrovat u místní nemocenské poklady (AOK – Allgemeine Ortskrankenkasse). V současné době je volný výběr mezi nemocenskými pokladnami. Jedná se o registraci zdravotního a sociálního zabezpečení zaměstnanců a dále o podporu v nezaměstnanosti. K přihlášení existuje formulář, který je platný pro všechny druhy podnikání. V tomto formuláři musí být uvedeno číslo společnosti, získané úřadem práce. Pro usnadnění a zrychlení procesu registrace je možné daný formulář vyplnit a zaslat i elektronickou formou. Zaměstnanci společnosti obdrží od své firmy doklad o registraci u nemocenské pokladny.

Další povinností je registrace na finančním úřadě k platbě daní. Tato registrace musí být provedena do měsíce od zahájení činnosti podniku.

Po celkovém zhodnocení je vidět, že i přes novou reformu, která usnadnila a zlehčila zakládání společnosti s ručením omezeným v Německu, je stále plno administrativního vyřizování. Modernizace německého práva pomáhá k udržení a samozřejmě ke zvýšení konkurenceschopnosti Německa. Touto cestou jsem se snažila přiblížit postup při zakládání společnosti s ručením omezeným osobně. Samozřejmě je možné usnadnit si práci přenecháním některých aktivit notáři či společnosti věnující se přímo touto tematikou.

4.3 Současná krize

Založení společnosti s ručením omezením ovlivňuje mnoho faktorů. Pokud nebudeme posuzovat formu společnosti u které se budoucí podnikatel zamýšlí nad výší základního jmění, způsobem ručení a dalšími faktory, které ovlivňují jeho rozhodnutí o vhodné právní formě tak jsou zde i faktory, které samotná fyzická respektive právnická osoba zamýšlející začátek podnikání nemůže ovlivnit. Takovým faktorem je například ekonomická situace dané země případně ekonomická situace daného odvětví ve kterém se rozhoduje začít svoji výdělečnou činnost provozovat.

Od roku 1989 došlo v České republice k obrovskému rozvoji malého a středního podnikání. Zde je nutné si uvědomit, že lepší čas na eventuelní založení různých firem zde skutečně nebyl. Trh byl naprosto nenasycen a to téměř ve všech odvětvích. I přes relativně krátkou životnost mnoha firem lze říci, že v uplynulých 20 letech byla Česká republika téměř ideálním místem k založení téměř jakéhokoliv podnikání. Samozřejmě čím později po začátku transformace naší ekonomiky se k podnikání ať už jednotlivci či právnické subjekty rozhodly tím těžší bylo se na trzích prosadit. V této době byli budoucí podnikatelé schopni přehlédnout mnohé nedostatky z pohledu zdlouhavého procesu založení společnosti, zbytečné administrativy a dalších průtahů právě proto, že zde stále byl obrovský potenciál v mnoha odvětvích ve kterých se dalo při dobrém podnikatelském plánu dosahovat slušných zisků.

V dnešní době je však situace zcela jiná. Hypotéční krize, která se následně přerostla v krizi hospodářskou a ekonomickou ovlivnila již celý svět. Téměř každý den můžeme sledovat přímo kolem sebe jak mnoho podniků, a to jak velkých, středních tak i menších firem, se musí potýkat s problémy při hledání odbytu svého zboží. Tento fakt samozřejmě působí velmi negativně i na zakládání nových společností. Nikdy není jednoduché začít podnikat a zvlášť ve chvíli, kdy se celý svět potýká přímo i nepřímo s problémy jako je úpadek části bankovního systému, ztráta hodnoty akcií na trzích s cennými papíry což se samozřejmě promítá do samotných podniků formou nesplácení závazků mezi podniky a rušení předem domluvených zakázek což může mnohdy postihnout i drobné podnikatele.

Dalším negativním důsledkem této krize je zřejmá snaha bank zpřísnit posuzování žádostí o podnikatelské úvěry za účelem co nejmenšího rizika nesplácení nebo konečného nesplácení každého takového úvěru. Je zcela jisté, že by bankovní systém každé země měl nějakým

způsobem podporovat vznik malého a středního podnikání a to za jasně stanovených podmínek nicméně pokud se zpřísní podmínky poskytování úvěrů opět to odradí část potenciálních žadatelů o tyto úvěry nehledě na to, že část žadatelů, kteří i přes tento fakt přijdou zažádat o podnikatelský úvěr na jehož základě si pak v případě pozitivního vyřízení založení nějakou obchodní společnost tento úvěr v dnešní době ani nedostane.

Můžeme tedy říci, že v dnešní době nejen že celý proces založení je dosti komplikovaný a určitě ne zrovna motivuje občany a společnosti k začátku podnikání a založení si nějaké obchodní společnosti jako je například společnost s ručením omezeným, ale také současné ekonomická situace dosti ztěžuje začátky takového podnikání. Dá se říci, že v současné chvíli by mělo docházet k „čistění trhu“ od společností, které nemají dostatečně silnou pozici na to, aby byly schopny se i přes problematickou ekonomickou situaci udržet. Trochu diskutabilní jsou v tomto státní zásahy do jednotlivých ekonomik což ovšem není tématem této diplomové práce a proto se tímto problémem nebudu dále zabývat.

4.4 Porovnání založení společnosti s ručením omezeným v SRN a v České republice

Cílem této diplomové práce je zjistit a porovnat odlišnosti při zakládání živností a společností. Já jsem se zaměřila pro lepší přehled na společnost s ručením omezeným v České republice a ve Spolkové republice Německo. Proto i tato kapitola bude pojednávat o jejím hodnocení a porovnávání. Proces zakládání této společnosti je z celkového pohledu v obou zemích velmi podobný. Některé odlišnosti, které se mezi těmito procesy nacházejí, bych chtěla zhodnotit. Nejdříve se ovšem zaměřím na zhodnocení jako takové.

Společnost s ručením omezeným je jak v České republice, tak i v SRN založena zápisem společnosti do obchodního rejstříku. K založení společnosti je nutná společenská smlouva – či v případě jednoho zakladatele se jedná o zakladatelskou listinu. Tyto smlouvy musejí být notářsky ověřeny a to opět v obou případech.

S ohledem na charakter původního kapitálu rozlišují oba právní řády věcný a peněžní kapitál. Přičemž na základním kapitálu se může každý společník zúčastnit jen jedním vkladem.

První rozdíly vznikají při pohledu na minimální výši základního kapitálu. V České republice je výše základního kapitálu 200 000 Kč ve Spolkové republice Německo je povinná výše základního kapitálu 25 000 EUR. Minimální vklad společníka je v České republice 20 000 Kč a ve Spolkové republice Německo tvoří tato částka 100 EUR.

Před podáním návrhu na zápis společnosti do obchodního rejstříku v České republice musí být splaceno celé emisní ážio a na každý peněžitý vklad musí být splaceno nejméně 30 %, minimálně však 100 000 Kč. Ve Spolkové republice Německo musí být před podáním návrhu o zápis uhrazena nejméně polovina minimálního základního kapitálu. U vkladu společníka musí společným mít uhrazeno minimálně jednu čtvrtinu svého počátečního vkladu do společnosti.

Také proces zápisu společnosti je v obou státech velmi podobný. V obou státech se přihlašují společnosti k zápisu do obchodního rejstříku u místního obchodního soudu.

Pro lepší posouzení se zaměřím na tři způsoby hodnocení rozdílů v zakládání společnosti s ručením omezeným:

1. celková doba trvání založení společnosti s ručením omezeným,
2. náklady na založení společnosti s ručením omezeným,
3. základní jmění při zakládání společnosti s ručením omezeným.

4.4.1 Doba trvání založení s.r.o.

Prvním velký rozdíl, je celková doba trvání založení. Nesmíme zapomenout, že jak v České republice tak i ve Spolkové republice Německo existují dnes firmy, které za určitý poplatek společnost založí a následně předají všechny potřebné dokumenty. Při tomto hodnocení je třeba dodržovat rozdělení na: založení společnosti a vznik společnosti.

Založením společnosti rozumíme uzavření společenské smlouvy či zakládající listiny. Tento proces trvá kolem tří dnů v České republice. Ve Spolkové republice Německo se proces založení pohybuje kolem 16 dní. Pokud nezapočítáváme dobu, ve které se společníci rozhodují o právní formě založení společnosti aj. Samozřejmě musí být smlouva notářsky ověřena, což je v dané lhůtě již zahrnuto. To platí v celku pro obě země.

Ve Spolkové republice Německo proces podání žádosti o registraci do obchodního rejstříku na obchodním soudu trvá cca 20 dní. Vidíme tedy, že založení v Německé spolkové republice je časově méně náročné. Celkový proces založení společnosti se pohybuje kolem 19 dnů. V České republice lze celkový proces založení s.r.o. odhadnut na 30 – 40 dní. Z toho vidíme, že založení ve Spolkové republice Německo je rychlejší.

Proces vzniku společnosti je nejvíce závislí na zápisu do obchodního rejstříku, což v České republice je 14 dní až 1 měsíc nicméně v některých zemích jako je například Austrálie, Nový Zéland, Dánsko, Nizozemí, Portugalsko, Velká Británie a USA to trvá pouze jeden den. Aby nedošlo pouze ke kritice České republiky, tak například v Maďarsku trvá zápis do obchodního rejstříku 35 dní a Slovinsku je vyřízení tohoto zápisu provedeno za 30 dní. Tyto údaje jsou čerpány z tabulky přílohy č. 1.

Na závěr této části, která pojednává pouze o tom jak dlouho ve skutečnosti trvá vznik a založení společnosti (myšleno vyřízení všech formalit včetně zápisu do OR) bych uvedla, že jde o zbytečně problematický administrativní proces, do které je zahrnuto velké množství institucí a tím se celý tento proces jen prodlužuje. V dnešní době moderních technologií jde zcela jistě o zastaralý způsob a celkově zakládání společností lze velmi zjednodušit a hlavně urychlit. V zájmu nejen podnikatelů, ale také České republiky je to – aby stát podporoval malé a střední podnikatele včetně obchodních společností nikoliv jim hned od začátku spíše kladl zbytečné překážky prostřednictvím administrativních požadavků, které jsou v mnoha ohledech naprosto zbytečné.

4.4.2 Cena založení společnosti s. r. o.

Druhý velký rozdíl u kterého bych se chtěla zastavit je cena založení. V tomto případě nebudu posuzovat založení společnosti s ručením omezeným ve Spolkové republice Německo za 1 EURO, ale klasickou verzi (GmbH) – tedy společnost s větším počtem společníků.

Mezi náklady na založení společnosti s ručením omezeným v České republice zahrnujeme:

- náklady na zapsání do obchodního rejstříku – 5 000 Kč,
- notářská odměna za vyřízení potřebných zakladatelských dokumentů – společenská smlouva – cca 3 000 Kč,
- výpis z rejstříku – 50 Kč,
- ověření podpisů – cca 30 Kč,
- správní poplatek za živnostenský list – 1000 Kč,
- stejnopisy, fotokopie – cena cca 800 Kč a 100 Kč,
- další listiny (návrh, čestná prohlášení, podpisové vzory, prohlášení správce vkladu aj.) – cca 2000 Kč.

Celkové náklady na založení společnosti jsou různé. Jejich rozmezí se může pohybovat od 10 000 až 30 000 Kč.

Ve Spolkové republice Německo náklady na založení společnosti nejsou úplně stejné. Jedním z nich je např. zveřejnění společnosti po jejím vzniku. Náklady na založení zahrnují:

- zápis do obchodního rejstříku – cca 100 - 150 EUR,
- notářská odměna za vyřízení potřebných zakladatelských dokumentů – společenská smlouva – kolem 80 EUR (dle výše základního kapitálu),
- správní poplatek za živnostenský list – 31 EUR,
- ověření společenské smlouvy – notář – 168 EUR (pokud zakládá společnost pouze jeden zakladatel – je výše této částky poloviční – 84 EUR),
- potvrzení podpisu – 42 EUR,
- zveřejnění společnosti – 240 EUR,
- další listiny – jejich ceny nejsou ve všech případech stejné.

Nutné náklady na založení společnosti (zápis do obchodního rejstříku, odměna notáři, zveřejnění atd.) činí v tomto případě částku kolem 800 EUR. K tomu je nutné přičíst notářské poplatky, jejichž částka se pohybuje kolem 500 EUR. Celkové náklady tedy činí kolem 1 300 EUR včetně DPH.

Náklady na založení společnosti s ručením omezeným se dost od sebe liší a to hlavně z důvodu různé ceny potřebných oprávnění v jednotlivých státech. Opět bych chtěla poukázat na to, že jsou státy kde cca za stejnou nebo nižší cenu jsou schopny úřady vyřídit všechny formality během jediného dne. Tak proč tomu tak nejde i u nás ....

4.4.3 Výše základního kapitálu

Třetím hodnocením založení společnosti je výše základního jmění, které můžeme považovat za nejdůležitější ukazatel finanční síly společnosti. Výše základního jmění do značné míry může omezit začátek společnosti, který je samozřejmě nejdůležitější.

V případě zbytečně vysokého základního jmění může mít společnost problémy s finančními prostředky vázanými právě v tomto základním jmění a tím se může dostat do zbytečných problémů. Na druhou stranu při nízkém základním jmění se může stát, že v případě rychlého úpadku nezůstane dost finančních prostředků na vypořádání věřitelů.

Pro srovnání lze opět použít tabulku v příloze č. 1. Výše základního kapitálu v České republice činí 200 000,- Kč a naproti tomu ve Spolkové republice Německo je výše základního jmění 25 000 EUR.

Jako hodnocení v této části bych uvedla, že vzhledem k tabulce v příloze č. 1 je v České republice poměrně nízké základní jmění, což je spíše naší výhodou než nevýhodou. Ve Spolkové republice Německo je výše základního jmění o něco vyšší nicméně je to srovnatelné. V současné době je ovšem možné ve Spolkové republice Německo založit společnost s ručením omezeným za pouhé jedno EURO. Což je velká výhoda pro začínající podnikatele.

V následující tabulce je možné zhodnotit výši základního jmění v jednotlivých státech. Je možné vidět, že náklady spojené se založením společnosti s ručením omezeným jsou podstatně vyšší v Evropských zemích než kdekoli jinde. Německá republika patří nyní mezi země s nízkými náklady – základním jměním.

Tabulka 1: Výše základního jmění "s.r.o." ve světě

Země	Základní jmění (v domácí měně)	Základní jmění (v euro)
Belgie	18 550 euro	18 550
Česko	200 000 Kč	7 902
Dánsko	125 000 korun	16 775
Estonsko	40 000 kroons	2 580
Finsko	8 000 euro	8 000
Francie	7 500 euro	7 500
Itálie	10 000 euro	10 000
Korea	50 000 000 won	29 959
Lichtenštejnsko	30 000 franků	20 112
Litva	10 000 lita	2 911
Lotyšsko	2 000 lats	2 833
Maďarsko	3 000 000 forintů	11 159
Německo	1 euro	1
Nizozemí	18 000 euro	18 000
Norsko	100 000 korun	11 390
Polsko	50 000 zlotých	13 301
Portugalsko	5 000 euro	5 000
Rakousko	35 000 euro	35 000
Řecko	18 000 euro	18 000
Rusko	10 000 rublů	289
Slovensko	200 000 korun	6 566
Slovinsko	7 500 euro	7 500
Švédsko	100 000 korun	9 897
Švýcarsko	20 000 franků	13 411

Pramen: Přepočtení dle aktuálního kurzu ze dne 12.11.2008; The Worldbank – Starting a business 2009

Zdroj: <http://www.finance.cz/zpravy/finance/202780/>

4.5 Vyhodnocení předností a nedostatků v obou zemích

Rychlost vyřizování jednotlivých administrativních záležitostí je v dnešní ekonomice velmi důležité. V současnosti potřebujeme pro administrativu mnoho času a při tom rychlý a jednoduchý systém vyřizování by pomohl urychlit proces zakládání společností.

Z tabulky v příloze č. 1 je patrné, že mnoho států má poměrně rychlý proces zakládání společnosti s ručením omezeným. V řadě států, je možné založit společnost pouze za jeden den. V České republice je založení společnosti méně nákladné z pohledu finančních nákladů avšak více administrativně náročnější. Naproti tomu ve Spolkové republice Německo je vyřizování administrativních záležitostí mnohem rychlejší, avšak náklady na založení společnosti jsou poměrně vyšší.

V České republice stále převládá poměrně silná byrokracie, která mnohdy odradí potenciální podnikatele. Založení společnosti s ručením omezeným může trvat někdy až jeden měsíc. Návštěvy různých úřadů je nutné mnohdy několikrát opakovat. Tyto časově náročné úkony je možné zjednodušit, a to najmutím si specializované společnosti, kterých je na trhu velké množství. Ty nám tuto dlouhou cestu po úřadech usnadní a pomohou při administrativních záležitostech.

Finanční síla společnosti je spatřována ve výši základního kapitálu. V předchozí tabulce č. 1 je možné spatřit rozdíly ve výši základního kapitálu v jednotlivých zemích. Při hodnocení rozdílu mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo je viditelné, že výše základního jmění je nižší, a tedy i výhodnější, při založení společnosti v SRN. Po vzniku nové formy společnosti s ručením omezeným za jedno EURO, je toto srovnání bezkonkurenční. Ovšem jedná-li se o větší počet potenciálních zakladatelů, než je povoleno u této formy, musí být splaceno základní jmění 25 000 EUR, což je finančně již náročnější. Je také diskutabilní, zda je z tohoto pohledu možnost založit si takovou společnost za 1 euro smysluplná vzhledem k následnému ručení společnosti.

Průměrná výše nákladů na založení společnosti s ručením omezeným v České republice se odhaduje na cca 10 000 až 30 000 Kč. Tedy kolem 700 EUR. Což je v porovnání se Spolkovou republikou Německo téměř poloviční. Z tohoto hlediska je výhodnější založit společnost s ručením omezeným v České republice.

V roce 2008 bylo založeno v České republice cca 27 000 nových společností s ručením omezeným a akciových společností. Ve Spolkové republice Německo to bylo cca 150 000 velkých společností. Bohužel můžeme říci, že jejich počet klesá. Samozřejmě příčinou může být současná ekonomická situace. Můžeme ale předpokládat, že by i navzdory současné ekonomické krizi byl počet založených společností vyšší, kdyby byl postup při jejich zakládání jednodušší a rychlejší. ...raději mnou napsanou větu než tu následující Ale i přesto by jejich počet mohl být vyšší, kdyby nebylo tak velké časové a finanční náročnosti.

4.6 Vlastní návrh optimálního řešení založení s. r. o.

Zakládání společnosti je zdlouhavý a finančně náročný proces. Pro jeho urychlení a zjednodušení je nutné hlavně snížit administrativní úkony a náklady k založení společnosti. V současné době skoro všichni pracují přes internet a proto nevidím jediný důvod, proč by to nemohlo fungovat i při zakládání živností a společností. Můžeme vyjít z toho, co při jiných činnostech je běžnou záležitostí. Návrh na zjednodušení legislativních požadavků a administrativních úkonů můžeme rozdělit na dvě části:

- a) způsob, kdy bude možné si založit s. r. o. z domova přes internet a to:
  - na stránkách ministerstva financí bude k dispozici formulář na založení s. r. o. s tím, že jej bude možné vyplnit přes internet. Ve chvíli, kdy člověk vyplní tento formulář na internetu bude jeho povinností jej také vytisknout a zaslat na nejbližší místo registrace do OR. Dnes jsou v České republice přesně určeny instituce, které musí tuto žádost dostat. Musel by se vytvořit jednotný systém pro státní správu, který by byl propojený a ve kterém by fungovala také výměna těchto formulářů. Přesný postup by byl asi tento:
    - vyplnění žádosti na stránkách ministerstva financí na založení s. r. o.
    - vytisknutí žádosti a zaslání na nejbližší místo určené pro žádosti o zápis do OR
    - vyplněná žádost (myšleno na internetu) by se po uložení automaticky rozeslala na všechna místa, která jsou k tomu určena a to sama přes dobře nastavený systém

- po cca 14 dnech by žadateli pouze přišlo domů oznámení o vzniku s. r. o. a složenka na platbu za založení + samozřejmě oznámení o registraci.
  - obrovskou výhodou by bylo to – že všechny úřady by si prostě tyto formuláře posílaly sami respektive by toto zajistil systém, do kterého by se takto zpracovaná žádost vložila a sám systém by věděl – aha, uživatel (podnikatel, který chce společnost založit) zaškrtnul v žádosti s. r. o. a tím pádem se jeho žádost musí zaslat na ----- a sám by to na ty úřady zaslal. Úřady by si následně poslali mezi sebou vše potřebné a člověk by to nemusel oběhávat sám. Tak by měla podle mě fungovat státní správa a pro podnikatele by to bylo ideální.
  - stejně tak poslední krok, což je nahlášení na finanční úřad by měl být přes internet na stránkách příslušného finančního úřadu.
- b) dnes existují jakési CZECH pointy – to jsou místa na spoustě radnic a městských úřadů, na která mohou lidé chodit a žádat například o výpis z trestního rejstříku atd.. aby nemuseli jezdit na okresní soud a právě možnost požádat na tomto místě by byla druhou variantou jak tento proces zjednodušit.
- říci si ano, není tedy možné to zjednodušit úplně. Ale je možné poslat žadatele na jedno místo a tam prostě vše vyplnit a poslat opět do systému státní administrativy. Žadatel tak nemusí absolvovat dlouhou cestu přes řadu úřadů.

V zásadě lze říci, že při návržení závěrečného řešení bych vycházela z toho, že člověk by měl mít možnost založit si jak živnost tak společnost z jednoho místa a pokud to není z domova přes internet tak z městského úřadu nebo z finančního úřadu by to mělo jít zcela jistě. Státní orgány by pak měly mít tak propracovaný systém, aby byly schopny si veškeré potřebné dokumenty vyžádat mezi sebou sami a neotravovat tím lidi a honit je od jednoho úřadu k druhému když přitom stačí, aby jeden úředník napsal žádost emailem druhému úředníkovi a je to..

Obrovskou výhodou by se v této chvíli stalo celkové zpružnění procesu zakládání společností a živností vzhledem k tomu, že všechna komunikace by probíhala přímo mezi úřady a nikoliv přes prostředníka jako dnes (žadatele), který musí všechny úřady oběhávat sám. Další velkou výhodou by byly zcela jistě menší náklady finanční při použití centrálního systému (menší potřeba papírů, formulářů a také pracovních sil na úřadech).

Další výhodou by byla částečná větší motivace lidí zkusit podnikat a tím spjaté případné snížení nezaměstnanosti v některých regionech, dnes spousta lidí nepodniká také proto, že si nechce dělat problémy a trávit svůj čas lítáním po úřadech a dohadování se se státními úředníky. Další výhodou je 100% jistota, že se žádný formulář nikde neztratí a tím se celý proces nenatahuje – ve chvíli, kdy vše probíhá elektronickou poštou je jisté, že všechny formuláře dojdou tam, kam dojít mají.

Na úplný závěr bych uvedla, že nejideálnější způsob založení společnosti je prostě mít možnost založit si jakoukoliv společnost během 1 dne. Pokud chce člověk podnikat – měl by tu možnost mít a ne mu říct ano, můžete si založit živnost nebo společnost, ale výdělečnou činnost s tím spjatou můžete vykonávat až od chvíle zápisu do OR nebo od vydání živnostenského podnikání což bude za 14 respektive v některých případech za 30 dní.

Je dosti nemotivující pro podnikatele zakládat společnost a nemoci zároveň začít podnikat. Zdůraznila bych tady problém toho, že člověk se rozhodne podnikat a přitom se dá říci, že od prvního kroku k začátku podnikání (sepsání žádosti) až ke skutečnému započítání výdělečné činnosti to trvá v ideálním případě měsíc – kde má do té doby vydělávat peníze?

Pokud si řeknu, že chci začít podnikat – vše promyslím a připravím a pak jdu na úřad s tím, že druhý den chci začít a ne že dojdu na úřad a tam mi řeknou – tady nám vyplňte žádost, pak jděte na další tři úřady tam vyplňte tu stejnou žádost, kterou nám v kopii doneste (mnohdy tomu tak skutečně je) a za měsíc můžete začít... Není podle mě nic více nemotivujícího než tento způsob administračního způsobu odrazování lidí od podnikání.

Hlavní důvody a také hlavní věci v tomto návrhu na zjednodušení by měly vycházet z tohoto:

- co nejvíce snížit počet potřebných formulářů při založení,
- co nejvíce snížit počet úřadů, které musí žadatel navštívit,
- co nejvíce snížit všechny termíny, ve kterých vám různé úřady vydávají různá oprávnění (živnostenský list, výpis z rejstříku trestů atd...) a ideálně zajistit, aby si tato oprávnění posílaly úřady mezi sebou a žadatele z toho zcela vynechaly,
- co nejvíce snížit finanční náklady na založení a to jak pro žadatele tak také pro stát samozřejmě,

- co nejvíce zpříjemnit způsob (lze jen obtížně – nicméně člověk při rozhodování zda podnikat či nikoliv také uvažuje o tom, zda mu to běhání po úřadech vůbec stojí za to). Založení společnosti by tedy nemělo být běhání po úřadech, ale příjemné vyřizování z domova přes internet či návštěvou jednoho úřadu.

Ve Spolkové republice Německo je založení společnosti již rychlejší, jednodušší a méně finančně a administrativně náročné. Zavedením možnosti založení společnosti s ručením omezeným za jedno EURO se snaží pomáhat začínajícím podnikatelům.

5 Závěr

Hlavním cílem této diplomové práce bylo porovnat založení zvolené právní formy podnikání, v případě mé diplomové práce společnosti s ručením omezeným a její založení jak v České republice tak v SRN. Hlavní cíl diplomové práce byl tedy splněn a výše zmíněné jsem ve své práci porovнала z mnoha hledisek. Stejně tak jsem zde navrhla možná řešení jakým způsobem by se mohl proces založení, a to nejen společnosti s ručením omezeným, zjednodušit a tím více motivovat budoucí podnikatelské subjekty k podnikání právě ve sféře malých a středních podniků což je pro Českou republiku potenciálním velkým zdrojem příjmů nejen do státního rozpočtu, ale také zdrojem nových pracovních míst atd.

V průběhu své diplomové práce jsem také odpověděla na obě mnou položené hypotézy z úvodu mé práce, a to na základě informací, které jsem v průběhu psaní této diplomové práce získala. Bylo potvrzeno, že proces zakládání živnosti nebo obchodní společnosti v České republice je časově náročné v porovnání s ostatními státy Evropské unie a hlavně v porovnání se Spolkovou republikou Německo. Tento zdlouhavý a časově náročný proces je mezi potenciálními podnikateli vnímán velmi negativně.

Zde lze odpovědět na první hypotézu, kterou jsem si položila v úvodu této diplomové práce.

Proces založení živnosti nebo obchodní společnosti je v České republice velice časově náročný na rozdíl od ostatních států v EU – zaměření na společnost s ručením omezeným.

- tato hypotéza se v práci potvrdila vzhledem k porovnání, které jsem v této diplomové práci provedla prostřednictvím přehledu z přílohy č. 1. Zde je více než patrné, že v České republice je založení společnosti s ručením omezeným vzhledem k většině ostatních států, a to nejen v rámci EU, ale také některým dalším zbytečně zdlouhavé a právě to může mnohdy odradit potenciální podnikatele

Zároveň mohu hned odpovědět i na hypotézu číslo 2.

Finanční náklady na založení zvoleného způsobu podnikání (společnosti s ručením omezeným) jsou v České republice mnohem vyšší než v ostatních částech EU.

- finanční síla společnosti je spatřována ve výši základního kapitálu. V předešlé tabulce č. 1 je možné spatřit rozdíly ve výši základního kapitálu v jednotlivých zemích. Pro zhodnocení mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo je v současné době z hlediska základního jmění výhodnější založení společnosti v Spolkové republice Německo. Zavedení nové formy s. r. o. za 1 EURO v SRN je pro začínající podnikatele, kteří nemají k dispozici velký kapitál, vynikající příležitostí pro podnikání. Ovšem jedná-li se o větší počet zakladatelů je výše základního jmění nižší v České republice, jelikož výše základního kapitálu činí 25 000 EUR, což je skoro dvojnásobná částka.

Pro zjednodušení administrativních záležitostí a časové náročnosti by bylo vhodné zpracování úředních úkonů přes internet, který je běžnou součástí v našem životě, nebo osobně na jednom místě. Větší pružnost procesu zakládání živností a společností by zmenšilo jistě finanční náklady potřebné k založení a hlavně by byl urychlen celkový proces založení nového podnikání. Vždyť rychlost vyřizování administrativních záležitostí je v dnešní ekonomice velmi důležitý.

Při porovnání náročnosti zakládání společnosti s ručením omezeným by se těžiště pomyslných vah vychýlilo pravděpodobně na stranu České republiky.

6 SUMMARY

The goal of these theses is a critical examination, comparison and identifying differences in legislative requirements to set up and register partnerships, small businesses and companies between Czech Republic and Germany.

Because of many different legal types of various enterprises, for purposes of this study only rules for establishing limited companies have been considered, mainly from theoretical point of view.

The basic question is which country has more business friendly environment, easier less demanding legal framework to establish a new enterprise and fewer financial impediments to start up a limited company. In a nut shell how much time and how expensive the whole process will be.

The publicly available information in both countries has been used in my study including related legislations, Internet sources, scientific literature and journals.

The first part of theses deals with brief history of private enterprise, describing various types of partnerships, small business and other forms of entrepreneurships.

The second part examines the types of enterprises currently legally operating in both countries and their specific legal forms. The third part deals with rules for starting up limited companies in both jurisdictions. The final part of this study evaluates advantages and impediments encountered during the process of starting up a new limited company in both countries.

The conclusion of this study is :

- The process of registering a limited company in Czech Republic is more time consuming compared to Germany and majority of EU.
- Generally the expense to legalize new enterprise in a form of a limited company in Germany is considerably higher than in Czech Republic, specifically registering costs and the amount of basic capital.
- However in Germany a new kind of a limited company having a maximum of three partners can be established with a minimum expense (one euro) and few

legal requirements. This option greatly helps to potential start ups by limiting the initial financial outlays and at the same time makes German business environment more competitive with Czech Republic.

Based on comparison of legal requirements of both countries the derived conclusions lead to suggestions that will result in improvements and streamlining of registration requirements for new enterprises. The reduction of interaction with the state bureaucracy will culminate in faster, cheaper and simpler registration of a new company. Simplification of the entire process will ultimately result in higher number of more motivated entrepreneurs which will in turn lead to increased economic activity.

7 Literatura

1. *Wikipedie.cz* [online]. 2008 [cit. 2009-01-05]. Dostupný z WWW: <<http://cs.wikipedia.org/wiki/Cech>>
2. *Komora.cz* [online]. c2006 [cit. 2009-01-03]. Dostupný z WWW: <http://www.komora.cz/hk-cr-top-02-sede/hospodarska-komora-cr/co-je-hk-cr/historie/art_22165/article.aspx>.
3. *Business.center.cz* [online]. 1998-2009 [cit. 2009-01-10]. Dostupný z WWW: <<http://business.center.cz/business/pravo/zakony/zivnost/cast1.aspx>>. ISSN ISSN 1213-7235.
4. *Mesto.vimperk.cz* [online]. c2005-2009 [cit. 2009-01-11]. Dostupný z WWW: <<http://www.mesto.vimperk.cz/mesurad/info/euronovela.htm>>.
5. *Obchodní zákoník a související předpisy*. Ostrava-Hrabůvka. 271 s. ISBN 978-80-7208-652-8.
6. JANDBOT. *Www.wikipedia.cz* [online]. upravené vydání. 2009 [cit. 2009-01-20]. Dostupný z WWW: <<http://cs.wikipedia.org/wiki/Podnik%C3%A1n%C3%AD>>
7. *Živnostenský zákonk k 1.7.2008 a další předpisy regulující podnikání*. Ostrava-Hrabůvka: 2009. 240 s. ISBN 978-80-7208-681-8.
8. Synek, M. a spol. *Podniková ekonomika*. Praha: Nakl. C.H. Beck 2000. 456 s. 70-71s. ISBN 80-7179-388-4.
9. *Euroekonom.cz* [online]. 3. února 2009 [cit. 2009-01-24]. Dostupný z WWW: <<http://www.euroekonom.cz/podnikani-zl.php>>.
10. *Businessinfo.cz* [online]. c1997-2009 [cit. 2009-01-26]. Dostupný z WWW: <<http://www.businessinfo.cz/cz/clanek/nemecko/prirucka-jak-podnikat-ger-svob-podnikani/1000636/41715/#b32>>.

11. *Exportdosrn.cz* [online]. 2009 [cit. 2009-02-07]. Dostupný z WWW: <<http://www.exportdosrn.cz/38-zalozeni-firmy-v-srn/100252-obecne-informace-k-zalozeni-firmy.html>>. ISSN ISSN1214-3200.
12. *Exportdosrn.cz* [online]. 2009 [cit. 2009-02-07]. Dostupný z WWW: <<http://www.exportdosrn.cz/38-zalozeni-firmy-v-srn/100253-pravni-formy-firem-v-nemecku.html>>. ISSN ISSN1214-3200.
13. *Businessinfo.cz* [online]. 1997-2009 [cit. 2009-02-07]. Dostupný z WWW: <<http://www.businessinfo.cz/cz/clanek/nemecko/pravidla-pro-podnikani-v-nemecku/1000636/42837/#prafopod>>.
14. *Business.center.cz* [online]. c1998-2009 [cit. 2009-02-15]. Dostupný z WWW: <<http://business.center.cz/business/pravo/formypodn/sro/zalozeni.aspx>>. ISSN ISSN 1213-7235.
15. BENEŠOVÁ, Jana. *Zřizování společnosti s ručením omezeným*. [s.l.], 2007/2008. 30 s. Právnická fakulta Masarykovy university. Katedra obchodního práva. Bakalářská práce. Dostupný z WWW: <http://is.muni.cz/th/144432/pravf_b/1.doc>.
16. CHAMR, Martin. *Www.euroekonom.cz* [online]. 2009 [cit. 2009-02-19]. Dostupný z WWW: <<http://www.euroekonom.cz/podnikani-sro2.php>>.
17. *Euroekonom.cz* [online]. 2009 [cit. 2009-02-24]. Dostupný z WWW: <<http://www.euroekonom.cz/podnikani-zl3.php>>.
18. *Old.mzv.cz* [online]. c2005 [cit. 2009-03-02]. Dostupný z WWW: <<http://www.czechembassy.org/wwwo/default.asp?id=26670&ido=12716&idj=1&amb=2>>.

Dále čerpáno z těchto zdrojů:

1. ARMBRUSTER, Martin. *"Ich mache mich selbständig"*. Sestavil Armbruster Martin. 2. Auflage. München : Word Wike KG, 2005. 116 s.

2. DORNBUSCH, S., *Die GmbH-Gründung*. Bonn:VSRW-Verlag; 2009. 79s. ISBN 978-3-936623-35-2.

3. DOWLING, M. DRUMM, H. J. *Gründungsmanagement*. Berlin Heidelberg: Springer Verlag; 2003. 379 s. ISBN 3-540-44279-0.

4. DVOŘÁK, T. *Společnost s ručením omezeným: komplexní pohled na s.r.o.*. Praha: ASPI publishing, s.r.o., 2002. 483 s. ISBN 80-8639-537-5.

5. GOLA , Petr. Kde založíte s. r. o. nejlevněji?. *Finance* [online]. 2008 [cit. 2008-12-15]. Dostupný z WWW: <<http://www.finance.cz/zpravy/finance/202780/>>. ISSN 1213-4325.

6. *Handelsgesetzbuch*. München: C. H. Beck, 2008. 350 s. ISBN 978-3-423-05002-9.

7. QUITTNAT, J. SCHAUWECKER, H. P. STRECKEL, S. *Handels- und Gesellschaftsrecht*. München, Wien: Hanser: 1988. 325 s. ISBN 3-446-15050-1.

4. *Krok za krokem* [online]. 2003 , aktualizace 02.04.2007 [cit. 2007-04-02]. Dostupný z WWW: <http://www.krozkrokem.cz/index_nevim.php?page=2>

15. *Amann-kanzlei.de* [online]. 2009. Dostupný z WWW:< http://www.amann-kanzlei.de/index.php?menue=rechtsanwalt_steuerberater_gmbh_gruendung>

20. *Destatis* [online]. 2009. Dostupný z WWW:
<<http://www.destatis.de/jetspeed/portal/cms/Sites/destatis/Internet/DE/Content/Statistiken/UnternehmenGewerbeInsolvenzen/Gewerbeanzeigen/Tabellen/Content50/Gewerbeanzeigen,templateId=renderPrint.psml>>

21. *Destatis* [online]. 2009. Dostupný z WWW:

<[http://www.destatis.de/jetspeed/portal/cms/Sites/destatis/Internet/DE/Grafiken/Unternehmen
GewerbeInsolvenzen/Diagramme/Gruendungen,templateId=renderPrint.psml](http://www.destatis.de/jetspeed/portal/cms/Sites/destatis/Internet/DE/Grafiken/UnternehmenGewerbeInsolvenzen/Diagramme/Gruendungen,templateId=renderPrint.psml)>

30. *Exportdosrn.cz* [online]. poslední aktualizace. Praha : WebTradeCZ s.r.o., 30.4. 2009.

Dostupný z WWW: <<http://www.expordosrn.cz/aktuality/11-zpravodajstvi/295-reforma-gmbh-v-nemecku-schvalena.html#nat295>>. ISBN 1214-3200.

<http://www.expordosrn.cz/aktuality/11-zpravodajstvi/295-reforma-gmbh-v-nemecku-schvalena.html#nat295>

31. NEUHÄUSER, Jenny. *Destatis.de* [online]. 25.03.2009 [cit. 2009-03-28]. Dostupný z WWW:

<[http://www.destatis.de/jetspeed/portal/cms/Sites/destatis/Internet/DE/Presse/pm/2009/03/PD
09__117__52311,templateId=renderPrint.psml](http://www.destatis.de/jetspeed/portal/cms/Sites/destatis/Internet/DE/Presse/pm/2009/03/PD09__117__52311,templateId=renderPrint.psml)>

8 SEZNAM TABULEK A PŘÍLOH

Seznam tabulek

Tabulka 1: Výše základního jmění "s.r.o." ve světě..... 52

Seznam příloh

Tabulka 1: Založení s.r.o. v číslech

9 PŘÍLOHY

Tabulka 1 Založení s.r.o. v číslech

Založení s.r.o. v číslech				
Země	Základní jmění (v domácí měně)	Základní jmění (v EURO)	Délka zápisu do obchodního rejstříku (ve dnech)	Náklady na založení společnosti (v EURO)
Austrálie	-	-	1	443
Belgie	18550 euro	18550	15	1549
Česko	200000 korun	7189	14	721
Dánsko	125000 korun	16780	1	0
Estonsko	40000 kroons	2557	15	347
Finsko	8000 euro	8000	13	314
Francie	7500 euro	7500	4	294
Itálie	10000 euro	10000	5	3445
Japonsko	-	-	14	2205
Kanada	-	-	2	209
Korea	50 000 000 won	40 100	4	1808
Litva	10000 lita	2896	5	149
Lotyšsko	2000 lats	2819	3	177
Maďarsko	3000000 forintů	12185	30	1577
Německo	25000 euro	25000	14	1336
Nizozemí	18000 euro	18000	1	1985
Norsko	100000 korun	12263	4	1879
Nový Zéland	-	-	1	30
Polsko	50000 zlotých	12909	14	1145
Portugalsko	5000 euro	5000	1	521
Rakousko	35000 euro	35000	7	1545
Řecko	18000 euro	18000	26	3581
Rusko	10 000 rublů	289	18	91
Slovensko	200000 korun	6019	5	289
Slovinsko	2100000 tolars	8604	35	1232
Španělsko	3005 euro	3005	15	3098
Švédsko	100000 korun	10739	14	207
Švýcarsko	20000 franků	12393	9	1847
USA	-	-	1	214
Velká Británie	-	-	1	201

Pramen: *The Worldbank – Starting a business 2006*
Přepočtení dle aktuálního kurzu ze dne 22. 3. 2007